

Η Κουκουβίστα

ΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ „Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ,,
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ — ΧΡΟΝΟΣ 10ος — ΤΕΥΧΟΣ 42 — ΜΑΡΤΗΣ - ΑΠΡΙΛΗΣ 1984

Ιδιοκτήτης — εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: Σωκράτους 79 - 81, ΑΘΗΝΑ 104 32, ΤΗΛ. 52.38.158
Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΛΑΪΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

Μετά τη μεταπολίτευση του 1974 η χώρα βάδισε ομαλά στον εκδημοκρατισμό της και άρχισε η επαναλειτουργία των διαφόρων Συλλόγων, των Σωματείων, αλλά και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που η δραστηριότητά της είχε ανακοπεί για εφτά ολόκληρα χρόνια.

Τα προβλήματα που είχαν συσσωρευτεί στους Δήμους και τις Κοινότητες έπρεπε σύντομα να βρουν τη λύση τους. Με δημοκρατικές διαδικασίες άρχισαν να συγκαλούνται οι πρώτες Λαϊκές Συνελεύσεις, που καθιερώθηκαν πια στη συνείδηση του λαού. Σ' αυτές συμμετέχει ενεργά ο πολίτης, για την επίλυση των τοπικών προβλημάτων κάθε Δήμου ή Κοινότητας (ύδρευσης, αποχέτευσης, περίθλησης κ.ά.) ή και των γενικών της περιοχής (δρόμων, μεταλλείων, νοσοκομείων κ.ά.).

Τα τοπικά προβλήματα του χωριού συζητούν οι κάτοικοι κάθε Κοινότητας στη Λαϊκή Συνέλευση, κάνουν προτάσεις και βρίσκουν την κατάλληλη λύση, που συμφέρει στο σύνολο των κατοίκων. Έτσι, μένουν όλοι ευχαριστημένοι, γιατί με τη συμμετοχή τους βρίσκεται η καλύτερη δυνατή λύση.

Στις μεγάλες πόλεις γίνονται οι Συνοικιακές Λαϊκές Συνελεύσεις κι εκλέγονται τα Συνοικιακά Συμβούλια, δηλαδή οι αντιπρόσωποι του λαού της Συνοικίας, που παίρνουν μέρος στο γενικότερο συμβούλιο του Δήμου, για τα προβλήματα που απασχολούν τις συνοικίες. Για τους μικρότερους Δήμους και τις Κοινότητες εκπρόσωποί τους παίρνουν μέρος στις Επαρχιακές Συνελεύσεις κι εκλέγονται τα Επαρχιακά Συμβούλια, όταν ο Νομός είναι μεγάλος και χωρίζεται σε Επαρχίες. Τέλος, εκπρόσωποι των Επαρχιακών Συμβουλίων συγκροτούν το Νομαρχιακό Συμβούλιο κάθε Νομού.

Σύμφωνα, λοιπόν, με το Ν. 1235/1982 «για καθιέρωση της Λαϊκής εκπροσώπησης στους Νομούς», ο λαός, με τους εκπροσώπους του, έρχεται

μέσα στα κέντρα λήψης αποφάσεων για θέματα που αφορούν άμεσα τις τοπικές ιδιαιτερότητες κάθε Δήμου ή Κοινότητας.

Έτσι, για τα γενικά προβλήματα του Δήμου ή της Κοινότητας δεν αποφασίζουν οι λίγοι, δηλαδή μόνο του το Δημοτικό ή το Κοινοτικό Συμβούλιο, αλλά οι πολλοί, ο λαός με τους εκπροσώπους του.

Ο τρόπος επίλυσης των θεμάτων, που απασχολούν κάθε Δήμο ή Κοινότητα, την Επαρχία ή το Νομό, είναι αμεσότερος και αποτελεσματικότερος, με τη συμμετοχή του λαού στις Λαϊκές Συνελεύσεις.

Για την Καλοσκοπή, ενδεικτικά, αναφερόμαστε σε μια Λαϊκή Συνέλευση, που έγινε στο χωριό το χειμώνα του 1952, με πρωτοβουλία τοπικών του χωριού παραγόντων, κάτω από την πίεση του προβλήματος «πότισμα και νεροφύλακες», που χρόνια βασάνιζε τους χωριανούς. Στη Συνέλευση εκείνη συζητήθηκε πλατιά το πρόβλημα, έγιναν πολλές προτάσεις και κατέληξαν σε μια απόφαση, που εφαρμόζεται πιστά ως τώρα, χωρίς κανένα παράπονο από μέρους των κατοίκων. Η λύση που δόθηκε σε κείνη τη Λαϊκή Συνέλευση ήταν αποτελεσματική, γιατί ακούστηκαν πολλές γνώμες απλοϊκών ανθρώπων, που ζούσαν καθημερινά το πρόβλημα (σχετικό δημοσίευμα στο τεύχος 12 του Δελτίου «Κουκουβίστα», σελίδα 159).

Να, ποια δύναμη έχουν οι Λαϊκές Συνελεύσεις. Η γνώμη του λαού είναι πάντα έγκυρη και ξεκάθαρη για τα προβλήματα που τον απασχολούν και βρίσκονται οι σωστότερες λύσεις, που εξυπηρετούν το σύνολο.

Με τις Λαϊκές Συνελεύσεις καθιερώθηκε οριστικά πια ένας λαϊκός θεσμός, που κάνει ευκολότερο το έργο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αλλά και το λαό ανακουφίζει, γιατί συμμετέχει ο ίδιος στην επίλυση των πολλαπλών προβλημάτων που τον απασχολούν.

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

— Ο Σύνδεσμος, ενισχύοντας την πρωτοβουλία που πήραν οι κάτοικοι του οικισμού Αη - Γιαννάκη, για τη διάνοιξη του δρόμου από την Κακοτράχη ως τον Αη - Γιαννάκη, διέθεσε 20.000 δραχμές, συμπληρώνοντας τη δαπάνη για την ολοκλήρωση του έργου.

— Επίσης, διέθεσε τη δαπάνη για το άνοιγμα 15 λάκκων (τάφων) στο νεκροταφείο, επειδή δεν υπάρχουν εργατικά χέρια στο χωριό για τέτοιες έκτακτες ανάγκες.

— Με δαπάνες του Συνδέσμου μπαζώθηκε και ισοπεδώθηκε χώρος πιο κάτω απ' την εκκλησία της Παναγίας, για να παίρνουν στροφή όσα αυτοκίνητα φτάνουν ως τη γειτονιά εκείνη.

— Επίσης, μπαζώθηκε με αμμοχάλικο, στη θέση «Κολλυρέικα» τμήμα του κάτω δρόμου, που οδηγεί στον Αη-Γιαννάκη.

— Του Αη - Γιουργιού οργάνωσε στο χωριό γιορταστική εκδήλωση (λαϊκό χορό), με ορχήστρα που έφερε ειδικά για το πανηγύρι.

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος έγινε ο καθιερωμένος χορός στην κοσμική ταβέρνα «Καλύδα».

Μέχρι τις 9 η ώρα η αίθουσα κατακλύσθηκε από 600 περίπου χωριανούς και φίλους, καίτοι ήταν ημέρα Τετάρτη και το πρωί της επομένης πολλοί θα πήγαιναν στη δουλειά τους.

Προτού ακόμα να τελειώσει το φαγοπότι, ο πρόεδρος του Συνδέσμου Ζ. Ραπτόπουλος περιστοιχισμένος και από τα λοιπά μέλη του Δ.Σ., σε σύντομη ομιλία του, αφού ευχαρίστησε τους προσελθόντες για τη συμμετοχή τους στο γλέντι, αναφέρθηκε στα έργα που χάρις στις προσφορές τους έχει επιδείξει μέχρι σήμερα ο Σύνδεσμος για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής του χωριού μας, τονίζοντας ότι για την πραγματοποίηση περαιτέρω του σκοπού του Συνδέσμου και για να σημειώνεται χρόνο με το χρόνο μια ανοδοτική πορεία, χρειάζεται η υλική και ηθική συμπαράσταση των μελών κυρίως δε η συσπείρωση όλων των χωριανών, γιατί χωρίς τον παράγοντα αυτόν δεν μπορεί ο Σύνδεσμος να πάει μπροστά.

Στη συνέχεια το Διοικητικό Συμβούλιο έσυρε πρώτο το χορό, με το γνωστό τσάμικο και με τη συνοδεία του κλαρίνου του Γιάννη Κούπα από τη Δρέμια.

Επικράτησε και συνεχίστηκε μέχρι τις 2 το πρωί ένα πρωτοφανές κέφι που ξεπέρασε ίσως κάθε προηγούμενο, η δέ τάξη από κάθε πλευρά ήταν υποδειγματική.

Επίσης, ως σημειωθεί, ότι οι χίλιοι λαχνοί μας έγιναν ανάρπαστοι, μερικοί μάλιστα από τους προσκαλεσμένους εξέφρασαν το παράπονο, ότι δέν πρόφθασαν να πάρουν λαχνό.

Ευχόμαστε του χρόνου να είμαστε καλά και πιστεύουμε, ότι θα έχουμε ακόμη πιο μεγάλη ανταπόκριση.

ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Πολλοί συγχωριανοί και φίλοι του χωριού μας παραπεσμένοι ότι δεν λαβαίνουν την εφημερίδα. Η εφημερίδα στέλνεται κανονικά σ' όλα τα μέλη. Μερικές μας έχουν επιστραφεί με την ένδειξη «άγνωστος». Κανένας, όμως, δεν μας έστειλε ένα γράμμα ή —το πιο εύκολο— δεν μας έκανε ένα τηλεφώνημα, για να μας ενημερώσει σχετικά. Επίσης, πολλοί έχουν αλλάξει κατοικία και δεν μας έχουν γνωρίσει τη νέα τους Διεύθυνση. Παρακαλούμε, λοιπόν, όσους δεν λαβαίνουν εφημερίδα να μας γράφουν ή να μας τηλεφωνούν στο 52.38.158 τις ώρες λειτουργίας του γραφείου. Η εφημερίδα «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» ανήκει σ' όλους τους Καλοσκοπίτες και δεν είναι ιδιοκτησία κανενός.

Με την ευκαιρία παρακαλούμε όλους τους αναγνώστες της εφημερίδας μας, μέλη και φίλους του Συνδέσμου μας, να μας στέλνουν υλικό (προτάσεις - υποδείξεις κλπ.) για το περιεχόμενό της. Έτσι θα βοηθηθεί το Διοικητικό Συμβούλιο, στην προσπάθεια που καταβάλλει, για την όσο το δυνατό πληρέστερη ενημέρωση του Δελτίου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου μας θεωρεί υποχρέωσή του να ευχαριστήσει δημόσια όλους όσους, μ' οποιοδήποτε τρόπο και για οποιοδήποτε σκοπό πρόσφεραν οικονομική ενίσχυση. Είναι πράγματι συγκινητική η προσφορά. Όλοι υπερηφανευόμαστε γιατί ο Σύνδεσμός μας είναι μεταξύ των πρώτων. Αξίζουν συγχαρητήρια σ' όλους.

Νίκος Ι. Πασαλής

Η ΕΡΤ-1, στην εκπομπή «ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ» 11.4.84, παρουσίασε τον Καλοσκοπίτη ΝΙΚΟ Ι. ΠΑΣΑΛΗ να παίζει φλογέρα. Ο Νίκος ζει στην Αθήνα ως υπάλληλος του ΟΤΕ και λαχειοπώλης. Στη συνέντευξη είπε ακόμα πως παίζει πιάνο και αρμόνιο. Η φλογέρα όμως είναι μες στην καρδιά του. Η δημοτική μουσική, είπε, δεν έχει μελετηθεί όσο πρέπει και χάθηκε το παραδοσιακό χρώμα (χροιά του ήχου) της φλογέρας.

Είναι αξιοθαύμαστη η προσπάθεια του νέου αυτού που, αν και του λείπει μια βασική αίσθηση, η όραση, ζει με το δικό του μόχθο και με πολλή αξιοπρέπεια, γιατί ανέπτυξε περισσότερο τις άλλες αισθήσεις του (ακοή, αφή κλπ.) και καλλιέργησε το μουσικό του ταλέντο.

Η «Κουκουβίστα» τον καμαρώνει και τον συγχαίρει ολόθερμα!

Ο ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

Γράφει ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

Η πορεία της ζωής είναι εξελικτική στο πέρασμα του χρόνου. Γι' αυτό κι έχουμε κοινωνικό μετασχηματισμό μετά από κάποια σημαντικά γεγονότα (μια σπουδαία εφεύρεση, έναν πόλεμο ή μια επανάσταση). Τέτοια γεγονότα σηματοδίνουν τη ζωή μας και αποτελούν σταθμούς στην κοινωνική εξέλιξη. Και για να εδραιωθεί στους λαούς μακροχρόνια ειρήνη, οι κυβερνήσεις παίρνουν τα μέτρα τους, όσο γίνεται μορατό, για να μην επαναλαμβάνονται καταστάσεις ανεπιθύμητες και καταστρεπτικές.

Οι Έλληνες του '21, μετά την Επανάσταση, απόχτησαν τη Δευτεριά τους και πολλοί απ' αυτούς, αν και ήταν αγράμματοι, εξελίχθηκαν κοινωνικά (έγιναν υπουργοί, αξιωματούχοι κλπ.), γιατί είχαν πνευματική οξυδέρκεια, αλλά και οικονομική επιφάνεια (ήταν κτηματίες, έμποροι, ναυτικοί). Οι πολλοί αγωνιστές όμως αποσύρθηκαν στον τόπο τους σαν γεωργοί και κτηνοτρόφοι και πέθαναν στην «ψάθα», πληγωμένοι από τα τούρκικα βόλια. Τότε έγινε ο πρώτος μετασχηματισμός στη χώρα μας, που οι σκλάβοι έγιναν ελεύθεροι.

Στις αρχές του εικοστού αιώνα και ύστερα από σκληρούς αγώνες των κολλήγων, έγινε η διανομή μεγάλων τσιφλικιών στους ακτήμονες και η προσπάθεια αυτή συνεχίστηκε για πολλά ακόμα χρόνια. Έτσι, η κοινωνικοποίηση διευρύνεται και οι χωρικοί δουλεύουν με ζήλο τη δική τους γη. Στις πόλεις δημιουργούνται κάποια ακόμα πνευματικά ιδρύματα (γυμνάσια κι ένα ακόμα πανεπιστήμιο). Ξεκινούν τα πρώτα Ελληνόπουλα για μόρφωση και πνευματική εξέλιξη. Βγαίνουν οι πρώτοι Γιατροί, Διηγόροι, Οικονομικοί και Στρατιωτικοί Τπάλληλοι, που γίνονται πνευματικοί οδηγοί στη χώρα μας και απ' αυτούς εκλέγεται η εξουσία του τόπου. Αλλά και πάλι καθυστερεί πολύ η πλατιά κοινωνικοποίηση και η πνευματική εξέλιξη στη χώρα μας, λόγω των συνεχών συγκρούσεων για την απελευθέρωση εθνικών εδαφών μας και λόγω της συμμετοχής μας στους δυο παγκόσμιους πολέμους.

Κοινωνικοποίηση και πνευματική εξέλιξη με γοργό ρυθμό άρχισε μετά το 1950, όταν εδραιώθηκε η παγκόσμια ειρήνη και οι λαοί ήχτηκαν με πάθος στην ανοικοδόμηση και την αναδημοργία. Δρόμοι κι εργοστάσια κατασκευάστηκαν, λιμάνια και ναυτιλία αναπτύχθηκαν. Εξηλεκτρίστηκε η χώρα μας κι εκσυγχρονίστηκε η γεωργία με πολλά μηχανήματα (μηχανοκάλλεργεια) για μεγαλύτερη απόδοση με λιγότερα χέρια (από 600ο που ήταν ο γεωργικός πληθυσμός έφτασε τώρα στο 300ο). Μονο στα ορεινά χωριά δε μπορούσε να εκσυγχρονιστεί η γεωργία, για να κρατηθεί ο πληθυσμός τους και οι κάτοικοι μετακινήθηκαν στις πόλεις, για ν' ασχοληθούν με διάφορα επαγγέλματα (εργάτες, οικοδόμοι, τεχνίτες κ.ά.). Τα μέσα συγκοινωνίας πολλαπλασιάστηκαν και οι πόλεις ανοικοδομήθηκαν, για να στεγάσουν τον πληθυσμό που μετακινήθηκε από τις αγροτικές περιοχές και αστικοποιήθηκε.

Στα τελευταία τριάντα χρόνια ολοκληρώθηκε ο κοινωνικός μετασχηματισμός, το εθνικό εισόδημα αυξήθηκε και οι συνθήκες ζωής βελτιώθηκαν. Τα πνευματικά ιδρύματα πολλαπλασιάστηκαν και τα Ελληνόπουλα εξελίσσονται ικανοποιητικά από πνευματικής πλευράς, σε σημείο που να λέμε ότι «μόνο όποιος δε θέλει να μάθει γράμματα δε μαθαίνει».

Η Καλοσκοπή, όπως και όλα τα ελληνικά χωριά, στην εποχή του 1930 ήταν ένα χωριό καθαρά γεωργοκτηνοτροφικό. Η φτώχεια και η μιζέρια δεν άφηναν περιθώρια στους χωρικούς να σκεφτούν για κάποια πνευματική εξέλιξη. Το μόνο που τους απασχολούσε ήταν πως να καλλιεργήσουν, έστω και με πρωτόγονα μέσα (με το ξυλόλετρο και τον κασμά), την άγονη γη τους και να διατηρήσουν μερικά γιδο-

πρόβατα, για να συντηρηθούν στη ζωή. Η πνευματική ζωή, το θυμούμαστε καλά εμείς οι παλιότεροι, ήταν πολυτέλεια και γι' αυτό ούτε γινόταν λόγος. Και όμως, από τότε υπήρχαν άνθρωποι ανήσυχτοι στο χωριό, που τους απασχολούσε η πνευματική και η κοινωνική εξέλιξη των παιδιών τους.

Μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, τη Μικρασιατική Καταστροφή και την ανακήρυξη της πρώτης Δημοκρατίας (1924), όλα πήραν κάποιο καινούργιο ρυθμό στη ζωή των Ελλήνων. Σχολεία αρκετά χτίστηκαν (με Τπουργό Παιδείας το Γ. Παπανδρέου, 1930 - 32) και κάποιες αλλαγές έγιναν στο σύστημα Παιδείας (θεμέλιο της μεταρρύθμισης). Έτσι, άρχισαν οι Έλληνες να σκέφτονται, και στα μικρότερα χωριά ακόμα, για κάποια ευρύτερη πνευματική εξέλιξη. Και στην Καλοσκοπή τότε άρχισε η πρώτη προσπάθεια για ευρύτερη μόρφωση των παιδιών. Γι' αυτό και ξεκίνησαν αρκετοί νέοι, μετά το 1920, για γυμνασιακές σπουδές, αλλά λίγοι έφτασαν ως το Πανεπιστήμιο. Οι λίγες οικογένειες του χωριού που έστελιναν τότε τα παιδιά τους «για γράμματα», έδωσαν κάπως μακρύτερα στον πνευματικόν ορίζοντα. Βρίσκονταν όμως και σε καλύτερη οικονομική κατάσταση από τις άλλες οικογένειες (είχαν περισσότερα και καλύτερα χωράφια, αρκετά ζωντανά, κάποιος ξενιτεμένος έστελνε λίγα χρήματα κλπ.). Αλλά και η παρακίνηση της μιας οικογένειας από την άλλη έπαιξε το ρόλο της σ' αυτή την πορεία για πνευματική εξέλιξη. Έτσι, η γενιά του 1930 παρουσιάζει μια πλειάδα Καλοσκοπιτών επιστημόνων και περισσότερους Δημοσίους Τπαλλήλους, εμπόρους κ.ά. επαγγελματίες. Αυτοί αποτελούν την πρώτη πνευματική παρουσία Καλοσκοπιτών στην πρωτεύουσα.

Η προσπάθεια όμως για τα «γράμματα» ανακόπηκε στη διάρκεια της Μεταξικής δικτατορίας (1936 - 40), στο Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και την κατοχή (1939 - 45) και στον εμφύλιο (1946 - 50). Μετά την καταιγίδα του εμφύλιου, αν και ο τριχρόνος εκπατρισμός των κατοίκων (1947-1950) είχε πλήξει το χωριό, άρχισε πάλι να φουάει κάποια ινοή για πρόοδο και πνευματική εξέλιξη. Μέσα απ' αυτή την αναταραχή ξεπήδησε καθημαγμένη η τραγική πνευματική γενιά του 1950, με νέους επιστήμονες, Τπαλλήλους, Καλλιτέχνες κ.ά., για ν' ακολουθήσουν τα χνάρια της πρώτης προπολεμικής - πνευματικής γενιάς του χωριού. Αρκετοί μορφωμένοι νέοι παρουσιάζονται τώρα στο προσκήνιο από πολλές οικογένειες του χωριού.

Τέλος, φτάνουμε στη γενιά του 1980, μια γενιά που ξεπήδησε ορμητική και ανεποχώρητη μέσα από εκτροπές (την αποστασία του 1965 και τη δικτατορία του 1967 - 74), βαφτισμένη στο ολοκαύτωμα του Πολυτεχνείου, που έγινε αγωνιστικό σύμβολο της γενιάς αυτής.

Υπάρχει όμως μεγάλη διαφορά στην αφετηρία σπουδών των παλιών Καλοσκοπιτών και των νέων της γενιάς του '80. Οι πρώτοι είχαν αφετηρία και τις σπουδές τους το φτωχό και άγονο χωριό, γιατί εκεί έμεναν οι οικογένειές τους, ενώ οι σημερινοί νέοι έχουν αφετηρία και τόπο διαμονής (πλην εξαιρέσεων) τα αστικά κέντρα και ιδιαίτερα την Αθήνα, που έχουν εγκατασταθεί οι γονείς τους Καλοσκοπιτες.

Έτσι, βλέπουμε σήμερα, με πολλή ικανοποίηση, την αλματώδη εξέλιξη πολλών νέων, που οι γονείς τους κατάγονται από την Καλοσκοπή. Δεκάδες νέα παιδιά εισάγονται κάθε χρόνο στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, που οι

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΑ ΝΕΑ ΑΠ' ΤΗ ΦΩΚΙΔΑ

Εγκαίνια Αγροτικής Βιβλιοθήκης

Την Κυριακή 26 Φλεβάρη '84 ο Υφυπουργός Γεωργίας κ. Στ. Γιώτας εγκαινίασε στην 'Αμφισσα την Αγροτική Παιδική Βιβλιοθήκη, μια απ' τις 15 που ιδρύθηκαν το 1983 στην Ελλάδα και λειτουργεί με την επίδραση της Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών 'Αμφισσας. Περιλαμβάνει 1.500 τόμους διδλίων. Η ΕΡΤ-1 έδειξε σχετικές εικόνες απ' τα εγκαίνια. Διευθύντρια της Βιβλιοθήκης είναι η Αθανασία Πολύζου.

Αποκριές

Την Κυριακή της Τυρινής (26.2.84) η Τ.Υ. παρουσίασε στην Πλατεία Συντάγματος ένα δλάχο Σαλωνίτη, με το στολισμένο γάιδαρό του, διαφημίζοντας έτσι το καρναβάλι που θα γινόταν στην 'Αμφισσα, με τις «γαϊδαροδρομίες».

— Την Καθαρή Δευτέρα (5.3.84) η ΕΡΤ-2 παρουσίασε αποκριτικές εικόνες τόσο από την 'Αμφισσα,

με το παραδοσιακό τους καρναβάλι, όσο και απ' το Γαλαξίδι, με σκηνές τοπικού χρώματος. Το καρναβάλι γύριζε στους δρόμους του Γαλαξειδίου, με ορχήστρα από πίπιζα (καρμπούζα) και νταούλι και ακολουθούσαν οι «μουτζουρωμένοι» και

οι «σταχτοφόροι», που σκόρπιζαν παντού στάχτη στο πέρασμά τους.

Και του χρόνου!

Χιονοδρομική πίστα Παρνασσού.

**Το Δ.Σ. του Συνδέσμου εύχεται
σ' όλους η Ανάσταση του Κυρίου να
χαρίσει Υγεία και Ειρήνη.**

γονείς τους προέρχονται απ' το χωριό, χωρίς καμιά ιδιαίτερη μόρφωση. Πολλά απ' αυτά τα παιδιά το καλοκαίρι, που παραθερίζουν στην Καλοσκοπή, δημιουργούν αξιοθαύμαστες πολιτιστικές εκδηλώσεις (θεατρικές παραστάσεις, αθλητικούς αγώνες, λειτουργία πνευματικού κέντρου κλπ.), πράγμα που φανερώνει την πνευματική προκοπή της σημερινής γενιάς.

Νέοι Καλοσκοπίτες ελπιστήμονες (Γιατροί, Δικηγόροι, Μηχανικοί, Καθηγητές Πανεπιστημίου κ.ά. Σχολών, άλλοι Υπάλληλοι) συμμετέχουν ενεργά στην πνευματική ζωή της χώρας μας και του εξωτερικού ακόμα.

Η γενιά, λοιπόν, του '80 έχει φτάσει στον πυρετό της πνευματικής δόξας για την Καλοσκοπή. Οι γονείς των παιδιών αυτών ξέφυγαν από τη φτώχεια του χωριού και βλέπουν τώρα να πραγματοποιούνται τα μεγάλα όνειρά τους. Τα όνειρα αυτά, όσο ζούσαν στο χωριό οι γονείς της γενιάς αυτής, ούτε να τα διανοηθούν μπορούσαν. Με την εγκατάστασή τους όμως στ' αστικά κέντρα, άλλαξαν οι συνθήκες της ζωής τους και αυτόματα εξελίσσονται πνευματικά και τα παιδιά τους. Βλέπουμε σήμερα οικογένειες Καλοσκοπι-

τών, που στο χωριό δεν είχαν καμιά δυνατότητα για πνευματική εξέλιξη, να προωθούν τα παιδιά τους μ' ευχέρεια στα Πανεπιστήμια της χώρας μας ή και του εξωτερικού ακόμα. Και αυτό σημαίνει πως οι Καλοσκοπίτες ήταν άνθρωποι με καθαρό μυαλό για πρόοδο και προκοπή, αλλά δεν υπήρχαν τα παλιά χρόνια οι κατάλληλες συνθήκες για πνευματική εξέλιξη. Με τις οικονομικές, κοινωνικές και πνευματικές συνθήκες, που δημιουργήθηκαν σήμερα στη χώρα μας, τη μετακίνηση των αγροτών μας στ' αστικά κέντρα και τον κοινωνικό μετασχηματισμό, επόμενο ήταν και οι Καλοσκοπίτες να βρεθούν μέσα σ' αυτό το κοινωνικό σύνολο ενεργά μέλη, με θετική κοινωνική και πνευματική προσφορά. Καμαρώνουμε τα παιδιά —τα υπέροχα αυτά Καλοσκοπίτικα νιάτα— που πέρασαν στην αστικοποίηση, μ' όλα τα πνευματικά εφόδια.

Αν η γενιά του '50 είναι προέκταση και συνέχεια της γενιάς του '30, η γενιά του '80 —γενιά των πόλεων— είναι το αποκορύφωμα και η τελείωση των δύο προηγούμενων Καλοσκοπικών πνευματικών γενεών.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΛΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

25η Μαρτίου

Στις 24 του Μάρτη η Γιώτα Γαζή, ανταποκρίτρια από την Άμφισσα, μίλησε για το μοναστήρι του Όσιου Λουκά (Βοιωτίας), όπου ο Δεσπότης Σαλώνων Ησαΐας, ο Διάκος και οπλαρχηγοί της περιοχής, στις 24 και 25 του Μάρτη 1821 συσκέφτονται, για την κήρυξη της Επανάστασης στη Στερεά Ελλάδα. Η ΕΡΤ-1 έδειξε εικόνες απ' το μοναστήρι του Όσιου Λουκά και το ξυλόγλυπτο τέμπλο του Προφήτη Ηλία Σαλώνων, αριστούργημα τέχνης. Ο Διάκος ξεσηκώνει τη Λειβαδιά στον αγώνα και ο Ησαΐας στις

Ο Όσιος Λουκάς, αριστούργημα βυζαντινής τέχνης.

Χιονοδρομίες

Την Τρίτη 28.2.84 η ΕΡΤ-1 παρουσίασε χιονοδρομικούς αγώνες από το Χιονοδρομικό Κέντρο Παρνασσού. Κάθε Κυριακή παίρνουν μέρος στις χιονοδρομίες 5.000 περίπου χιονοδρόμοι από την Αθήνα κυρίως, την Αμφίκλεια, τη Λειβαδιά, την Αράχωβα, την Τιθορέα, την Πάτρα κλπ. Έδειξε, επίσης, εικόνες από τους Δελφούς, Αράχωβα και Άνω Αγόριανη, που τα Σαββατοκύριακα φιλοξενούν τους χιονοδρόμους κι έχουν αρκετή κίνηση το χειμώνα.

Η Καλοσκοπή έχει κατάλληλο τόπο για χιονοδρομίες στο χώρο από τα Ισιώματα και πάνω, προς τα Μνήματα, για μια μικρή πίστα. Το 1952 οι Λόχοι Ορεινών Καταδρομών (ΛΟΚ) σ' αυτή την πλαγιά έκαναν χιονοδρομίες όλον το χειμώνα, που στο χωριό είχαν το Εκπαιδευτικό τους Κέντρο. Τώρα που έγιναν παντού δρόμοι, θα μπορούσε ν' αξιοποιηθεί χιονοδρομικά ο χώρος αυτός, έστω για τις τοπικές ανάγκες.

27 Μάρτη κηρύσσει την Επανάσταση στη Ρούμελη, την ίδια μέρα από τον Όσιο Λουκά και τον Προφήτη Ηλία. Ο Πανουριάς, ο Γκούρας και ο Παπαντριάς ο Κουκουβιστιανός, με τ' ασκέρι τους, πολιορκούν τους Τούρκους στο Φρούριο Σαλώνων, που στις 10 Απρίλη παραδίδονται στους Έλληνες.

25η ΜΑΡΤΙΟΥ

Μεσ στον Μαρτιού τ' αρώματα, στις ομορφιές τ' Απρίλη ντουφρένια πέφτουνε πολλά, βροντά το καριοφίλι. Τα ματωμένα λάβαρα στην αύρα κηματίζουν, χιλιάδες μπράτσα απλώνονται, τα γλυκοχαιρετίζουν. Μπρος τους ορμίζουνται βαριά: 'Η θάνατος ή Λευτεριά!

Φωτιά! Κι ανάβει η Ρούμελη, δογγά, μουγκρίζ' η Κρήτη κι απ' τ' Άγραφα ως τον Όλυμπο κι από τον Ψηλορείτη τυλίχτηκαν μες στον καπνό κάμποι, θουνά και λόγγοι, το Κούγκι στ' άστρα πέταξε, φωτιά το Μεσολόγγι. Πέτρα δε μένει στο Μοριά: 'Η Θάνατος ή Λευτεριά!

ΧΑΡΗΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

25η ΜΑΡΤΙΟΥ 1934

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΡΙΝ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Μοναδική μας Εθνική Γιορτή η 25η Μαρτίου, που το χωριό και το σχολείο κείνες τις παραμονές βρισκότανε σε πραγματικό συναγερμό.

Διευθυντής του σχολείου και δάσκαλός μας, ο αξέχαστος Γιώργος Παπασταμούλης, έδωσε εντολές στους πιο σωματούδεις μαθητές και μαθήτρες να βρουν εθνικές φορεσιές και να ντυθούν την 25η Μαρτίου.

Πράγματι, κείνη τη μέρα όλα τα σύμβολα της Επανάστασης στην ημερήσια διάταξη: Φουστανέλες, κολοβά,τσιπούνια, φούντες, φέσια και προπαντός γιαταγάνια, τα σπαθιά των αγωνιστών.

Στις 8 το πρωί όλοι οι μαθητές και μαθήτρες του σχολείου—180 παιδιά είμασταν τότε— φτάσαμε στο χοροστάσι (έτσι την λέγαμε τότε την πλατεία) που έμοιαζε με κηφελή μελισσιών.

Κατά σειρά οι τάξεις, ντυμένοι και μη, μπήκαμε στον Αι-Γιώργη, επικεφαλής τους δασκάλους μας, πιάσαμε κάθε σειρά τη θέση της, έτσι όπως ήταν προγραμματισμένη από πριν.

Μαθητές που είχαν ορισθεί είπαν, κι έλεγαν πάντα τις Κυριακές και γιορτές το «Πιστεύω» και το «Πάτερ ημών». Συχνά το έλεγε ο Μήτσος Αχλαδάς και έπαιρνε δέκα με τόνο κάθε φορά που το έλεγε. Σαν τελείωσε κείνη η λειτουργία, όσοι είμασταν ντυμένοι με φουστανέλες και σπαθιά γονατίσαμε μπροστά στο ιερό και ανάμεσα στους δυο ψαλτάδες βγάλαμε τα γιαταγάνια από τα θηκάκια τους, τα σταυρώσαμε και είπαμε όλοι μαζί τούτο τον όρκο:

«Πατέρα επουράνιε
στ' ορκίζομαι, αν ζήσω,
τα έργα των πατέρων μας
πιστά ν' ακολουθήσω

και τη μικρή πατρίδα μας,
που βρήκαμε ελευθέρη,
θα εργαστούμε με τιμή
να την κάνουμε τρανή
και ακόμα πιο μεγάλη.

Αγωνιστές του '21

ΚΩΣΤΑΝΤΗΣ Γ. ΕΦΟΡΟΣ

Πήραμε από το Γιώργο Κ. Έφορο βιογραφικό σημείωμα και άλλα στοιχεία για τον πρόπαπο του αγωνιστή του '21. Δημοσιεύουμε τά στοιχεία αυτά, για να συμπληρωθεί ο κατάλογος των γνωστών ως τώρα Κουκουβιστιανών αγωνιστών, που πολέμησαν με πάθος τον Τούρκο τύραννο για την ελευθερία και ανεξαρτησία της πατρίδας μας. Έτσι θα γνωρίσουμε λεπτομέρειες από τη ζωή και την πολεμική δράση του ανυπόταχτου αγωνιστή:

Ο πατέρας μου Κωστής Γ. Έφορος, όσο ζούσε μιλούσε συχνά και με περηφάνια για τον παππού του Κωσταντή Γ. Έφορο. Ακολουθώντας το συγγενικό μας Παπαντριά δγήκε κλέφτης στα βουνά πριν ακόμα εκραγεί η Επανάσταση του '21. Με την κήρυξη της Επανάστασης ο εμπειροπόλεμος Κωσταντής μπήκε επικεφαλής ομάδας αγωνιστών, γι' αυτό και ονομάστηκε «Μπουλουχτσής» (απ' το μπουλούκι, που σημαίνει μικρή στρατιωτική ομάδα), σήμερα θα λέγαμε «Λοχίας». Χτυπούσε με τους άντρες του ανελέητα τον εχθρό όπου τον συναντούσε και του προξενούσε φθορά μεγάλη.

Αρχικά ο προπάππος μου ονομαζόταν Κωνσταντής Γ. Γεωργίου, συγγενής με την οικογένεια Γεωργίου ή Νάκου. Σαν «Μπουλουχτσής» κατέβαινε στα καμποχώρια με το μπουλούκι του (ομάδα) και ριμάζοντας τις τούρκικες περιουσίες έπαιρνε ζώα και τροφές. Αλλά και από ευκατάστατες ελληνικές οικογένειες ζητούσε ενίσχυση, τροφοδοτώντας τους αγωνιστές της Γκιώνας και προμηθευόντάς τους φασκές (δέρμα ζώων) για ποδήματα (τσαρούχια). Ήταν, θα λέγαμε, ο επιμελητής και προμηθευτής, ο «Έφορος» των παράνομων αγωνιστών πριν κηρυχτεί η Επανάσταση. Γι' αυτό και του έμεινε το χαϊδευτικό παρατσούκλι «Εφοράκι» —καθώς θά ήταν και μικρόσωμος— ή «Έφορας» αργότερα που αντρώθηκε. Έτσι, μετά

την απελευθέρωση πολιτογραφήθηκε με το επώνυμο «Έφορος», όπως γινόταν τότε με τους περισσότερους Έλληνες, που θεωρούσαν ισχυρότερο το παρατσούκλι, γιατί μ' αυτό ήταν γνωστοί στους συντοπίτες τους. Από τότε όλοι οι απόγονοί του φέρουμε το επώνυμο «Έφορος». Ο πατέρας του αγωνιστή Κωσταντή ήταν αδερφός της γενιάς Γεωργίου ή Νακαίων, που υπάρχουν σήμερα στην Καλοσκοπή.

Το ότι ο προπάππος μου πήρε μέρος στον Αγώνα του '21 με την ομάδα του ως «Μπουλουχτσής» το φανερώνουν έγγραφα, που υπάρχουν στα χειρόγραφα Αρχεία της Εθνικής Βιβλιοθήκης. Υπάρχει ένα πιστοποιητικό, με αριθ. αρχείου 27.377, που έχει ημερομηνία 8 Μαρτίου 1844 κι εκδόθηκε στην Αθήνα, με υπογραφή του Στρατηγού Νάκου Πανουριά (υπηρέτησε υπό τις διαταγές του) και τρεις ακόμα δυσανάγνωστες. Ήταν στην εποχή του Όθωνα που εκδόθηκαν τα πιστοποιητικά για την αποκατάσταση των Αγωνιστών (1844 - 46). Όμως δεν υλοποιήθηκε η απόφαση, γιατί οι αγωνιστές θεωρήθηκαν αντίπαλοι του Βασιλιά, αν κρίνουμε απ' το Μακρυγιάννη και άλλους.

Το πιστοποιητικό γράφει, ότι «... ο κ. Κωσταντής Γ. Έφορος, κάτοικος Κουκουβίστας της επαρχίας Παρν)δος, άμα άρχισε ο υπέρ της ελληνικής ανεξαρτησίας ιερός αγώνας, έλαβε τα όπλα και επικεφαλής ικανού αριθμού στρατιωτών, έτρεχεν αόκνως και μετά ζήλου υπό τας οδηγίας διαφόρων οπλαρχηγών κατά διαφόρους εποχάς ως Μπουλουχτσής, όπου η ανάγκη της πατρίδος το απήτη. Καθόλον δε το διάστημα της Επανάστασης, παρευρέθη εις τας ακόλουθους μάχας: Εις την πολιορκίαν της Ακροπόλεως Σαλώνων, εις Γραδιάν, εις Πατραντσίκιον (Υπάτη), εις Νεβρόπολιν, εις Βασιλικά, εις Μαραθώνα Αθηνών κι επί τέλους εντός του Φρουρίου των Αθηνών...».

Έτσι, μετά την εκθρόνιση του Όθωνα (1862) το αίτημα της αποκατάστασης των αγωνιστών ξανάρθε στο προσκήνιο. Το 1865 οι οικογένειες των αγωνι-

Τον όρκο θα φυλάξουμε,
στα στήθια μας θα μείνει
κ' όποιος τον όρκο παραβγεί,
φωτιά να πέσει κ' αστραπή
και κουρνιαχτός να γίνει.

Εκείνα τα γιγαγάνια του '21, που ήταν φτιαγμένα από καθαρό ατσάλι, καθώς τα ξεθηκαρώναμε και τα στανρώναμε κάνανε έναν τέτοιο ήχο που έφευγε ρίγος και σε μάς τους μαθητές, μα και σ' όλους τους εκκλησιαζόμενους.

Και σαν τελείωσε τούτη η τελετή, φύγαμε πάλι συντηγμένοι για το σχολείο. Εκεί θα γινότανε ακόμα μια γιορταστική εκδήλωση, αρετιά μεγάλη για κείνη την εποχή.

Στο βάθος της αίθουσας ήταν στημένη η αυλαία, όπου οι μαθητές και μαθήτριες θάλεγαν τα ποιήματά τους.

Σκηνοθέτης και υποβόλεας ο Παπασταμούλης και κάθε γκρουπ, σύμφωνα με τη σειρά του, ανέβαινε κι έλεγε το ποίημά του ή έπαιζε το έργο, όπως την Γκόλφω και άλλους διαλόγους, σκέτς κλπ. που δεν είναι δυνατόν να τα θυμηθώ όλα.

ΝΙΚΟΣ ΡΑΠΤΗΣ

στών (γυναίκα ή παιδιά) υπόβαλαν τα πιστοποιητικά των ετών 1844 - 46 «Προς την επί των αγώνων και θυσιών Εξεταστικήν Επιτροπήν» για την υλική αποκατάστασή τους. Οι αγωνιστές είχαν πεθάνει στην «ψάθα» (τη φτώχεια και την εγκατάλειψη).

Το παραπάνω πιστοποιητικό έστειλε με αίτησή της (αριθ. αρχείου 27376) η χήρα «Αικατερίνη Κ. Γ. Εφόρου» και την υπογράφει «δια την αγράμματον» ο Νικόλαος Χασιακός (γιός του αγωνιστή του '21 Αναστάσης Χασιακού). Είναι άγνωστο αν πήραν κάποια αποζημίωση οι απόγονοι του Εφόρου, γιατί δεν άφησαν οι κομματικές έριδες ν' ασχοληθούν οι αρμόδιοι με τέτοια πράγματα.

Όταν ιδρύθηκε το ελληνικό κράτος, ο προπάππος μου κατατάχτηκε μόνιμα στο τάγμα του Γιάννη Μαμούρη, που ήταν στις διαταγές του στρατηγού Μακρυγιάννη. Άρχισε όμως ο κομματικός πόλεμος μεταξύ αγωνιστών (Μακρυγιάννη κ.ά.) και του Όθωνα και κάθε καπετάνιος ταμπουρώθηκε με το στρατό του στο «φρούριο - κάστρο» σπίτι του. Ο προπάππος μου ταμπουρωμένος με το στρατό του Μαμούρη για πολύν καιρό, άρχισε ν' αγαναχτεί και μ' άλλους μαζί γι' αυτή την κατάσταση. Ο Μαμούρης τους υποσχόταν, αν επικρατήσει το κόμμα του, ότι θ' αποκατασταθούν και ο προπάππος μου θα γινόταν αξιωματικός. Όμως, σαν άνθρωπος ελεύθερος, έμεινε αμετάπειστος για να μείνει κλεισμένος στο ταμπούρι του σαν ποντικός. Στο θυμό του ο Μαμούρης κλείνει την τάπια του με λινάτσα, λέγοντάς του: «Στη δουλώνα και τη δική σου παλαθούρα (πολεμίστρα), αφού θέλεις να φύγεις.

Έτσι, έφυγε και γύρισε στο χωριό, στον καθαρόν αέρα της Γγιώνας, χωρίς καμιά περιουσία, γιατί όλα του τα χρόνια τα πέρασε πολεμώντας τον εχθρό. Πέθανε κι αυτός στην «ψάθα» το 1838, αφήνοντας πίσω την οικογένεια να μένει με νοίκι σ' ένα σπίτι των Αχλαδαίων, που αργότερα μπόρεσε ο πατέρας μου και το αγόρασε απ' αυτούς.

Ο γερο - Παναγιώτης Κυρίτης (παππούς των σημερινών Κυριτσαίων) που τον γνώρισα όταν ήμουν μικρός, γιατί ήμασταν γειτόνοι, συχνά με πείραζε, λέγοντάς μου: «Άιντε ρε Γιωργάκη, δάλε το γιαταγάνι σου να πας και συ να πολεμήσεις τους κλέφτες, όπως ο παππούς σου ο Κωνσταντής...». Ίσως τότε να υπήρχε και κάποια έξαρση στις ζωοκλοπές και τις ληστείες την εποχή εκείνη ή και γιατί ήταν πρόσφατοι οι πόλεμοι του 1912 - 13 με τους Τούρκους.

Αυτός ήταν ο Κωνσταντής Γ. Έφορος, αγωνιστής που διακρίθηκε για την τόλμη του, τον πατριωτισμό του, την τιμιότητά του, την ανδιότητά του.

Είναι ένα ακόμα φωτεινό παράδειγμα φιλοπατρίας, όπως και τόσα άλλα απ' το ανεπανάληπτο '21, που φωτίστηκαν οι νεοέλληνες κι έδρασαν στους απελευθερωτικούς αγώνες του '12 - '13 και δημιούργησαν το έπος της Αλβανίας και στη συνέχεια την Εθνική Αντίσταση. Τέτοιες μορφές αγωνιστών λαμπρύνουν όχι μόνο την Κουκουβίστα, αλλά και ολόκληρη την Ιστορία.

(Επιμέλεια - Διασκευή Γ.Α.Χ.)

Γ. Κ. ΕΦΟΡΟΣ

ΟΙ ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΕΣ ΣΤΗ ΣΤΕΝΗ (Δεκέμβρης 1942)

Στην εφημερίδα «Καστελλιώτικα Νέα» Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1984, διαβάσαμε πως στην είσοδο της Στενής τοποθετήθηκε «αναμνηστική πλάκα με τα ονόματα των 17 εκτελεσθέντων πατριωτών από τα στρατεύματα κατοχής. Ανάμεσά τους είναι και ο Καλοσκοπίτης Πριόβολος Λουκάς του Ν., Πρόεδρος τότε της Κοινότητας Καλοσκοπής.

Συγχαίρουμε το Κοινοτικό Συμβούλιο των Καστελλίων γι' αυτή του την πρωτοβουλία, εκπλήρωση εθνικού χρέους προς τους πατριώτες που εκτελέσθηκαν.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Καλόν είναι να ενημερώνεται έγκαιρα το Δ.Σ. του Συνδέσμου για κάθε τι που συμβαίνει στα μέλη του (ευχάριστο ή δυσάρεστο), ώστε να περνάει η είδηση στο Δελτίο, χωρίς καθυστέρηση. Μην περιμένετε να τα μαθαίνει όλα από μόνο του το Δ.Σ., για να τα φέρει στη δημοσιότητα. Χρειάζεται η βοήθεια όλων, μ' ένα σημείωμα ή και μ' ένα τηλεφώνημα, για να είναι σωστή κάθε είδηση.

ΜΟΝΑΔΑ ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗΣ ΣΤΗ ΦΩΚΙΔΑ

Από τον Οκτώβρη του 1981 λειτουργεί στη Φωκίδα Κινητή Μονάδα Ψυχιατρικής Περίθαλψης Υπαίθρου του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, δωρεάν για τους κατοίκους του Νομού. Ειδικοί επιστήμονες (ψυχίατροι, ψυχολόγοι, λογοθεραπευτές, κοινωνικοί λειτουργοί, ειδικός παιδαγωγός) έρχονται στη Φωκίδα κάθε 15 μέρες. Από την Παρασκευή ως τη Δευτέρα (Ιτέα - Δελφούς - Άμφισσα - Ευπάλιο - Γαλαξείδι - Δεσφίνα) και μια φορά το μήνα στο Λιδωρίκι και στη Γραβιά. Στη Γραβιά δέχεται στο Αγροτικό Ιατρείο Κυριακή 10-12 μ.

Περισσότερες πληροφορίες: Αθήνα: κ. Π. Σακελλαρόπουλο (01 - 92.27.611 — 32.52.348) Άμφισσα: κ. Α. Πλατή (0265 - 28.350 — 29.196, ΙΚΑ: 22.685.

Τοποθετείται, επίσης, στην Ιτέα ένα από τα 32 Κέντρα Υγείας, με απόφαση που πήρε πρόσφατα το υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας.

Την Κυριακή 18 Μάρτη πραγματοποιήθηκε στους Δελφούς Συμπόσιο Ψυχιατρικής, με συμμετοχή της Κινητής Μονάδας Ψυχιατρικής Περίθαλψης στο Νομό Φωκίδας, Εκπαιδευτικών, εκπροσώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης κ.ά. παραγόντων.

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΔΑΣΟΠΟΝΙΑΣ

Από 21 - 27 του Μάρτη γιορτάστηκε η «Εβδομάδα Δασοπονίας». Ο Σύνδεσμός μας έδειξε έμπρακτα τη συμμετοχή του στη γιορτή, φυτεύοντας στο χωριό λεύκες και κυπαρίσσια, για την εξάπλωση και διατήρηση του πράσινου στη γενέθλια γη μας. Όσοι ζουν ή παραθερίζουν στο χωριό, ας προσέχουν σαν τα μάτια τους τα δάση του, που είναι η πνοή και η ομορφιά του τόπου μας.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ

ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΡΝΑΛΗΣ
(1884 - 1984)

ΣΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ
ΤΟΥ ΑΗ - ΓΙΩΡΓΗ

Με τη συμπλήρωση φέτος 100 χρόνων από τη γέννηση του Κώστα Βάρναλη, του ποιητή που έγραψε «τους μοιραίους», δημοσιεύουμε ευκαιριακά το παρακάτω επίκαιρο πασχαλινό ποίημά του:

ΟΙ ΠΟΝΟΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Πού να σε κρύψω, γόδα μου, να μη σε φτάνουν οι κακοί;
Σε ποιο νησί τ' Ωκεανού, σε ποια κορφήν ερημική;
Δε θα σε μάθω να μιλάς και τ' άδικο φωνάξεις.
Ξέρω πως θά 'χεις την καρδιά τόσο καλή, τόσο γλυκή,
που με τα βρόχια της οργής ταχιά θε να σπαράξεις.

Συ θά 'χεις μάτια γαλανά, θά 'χεις κορμάκι τρυφερό,
θα σε φυλάω από ματιά κακή κι από κακόν καιρό,
από το πρώτο ξάφνιασμα της ξυπνημένης νιότης.
Δεν είσαι συ για μάχητες, δεν είσαι συ για το σταυρό.
Εσύ νοικοκερόπουλο, όχι σκλάβος ή προδότης.

Κι αν κάποτε τα φρένα σου μ' αλήθεια, φως της αστραπής,
χτυπήσει ο Κύρης τ' ουρανού, παιδάκι μου, να μην την πεις.
Θεριά οι ανθρώποι, δεν μπορούν το φως να το σηκώσουν.
Δεν είν' αλήθεια πιο χρυσή σαν την αλήθεια της σωπής.
Χίλιες φορές να γεννηθείς, τόσες θα σε σταυρώσουν!
(Σκλάβοι Πολιορκημένοι) ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΡΝΑΛΗΣ

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Νύχτα βαθιά, μα του χωριού
γεμάτη η εκκλησία·
έξω το φως του φεγγαριού,
μέσα φωτοχυσία.

— Χριστός Ανέστη! με φωνή
κράζει ο παπάς μεγάλη.
— Χριστός Ανέστη, Χριστιανοί,
όλος ο κόσμος ψάλλει.

Και μπαμ! και μπουμ! οι τουφεκίες
και της καμπάνας χτύποι.
Ω, τι στιγμές αυτές γλυκές,
πως φεύγει κάθε λύπη!

Κι αρχίζει τώρα να φωτά
κι όλοι γοργά πηγαίνουν
εκεί, που αυγά κι αρνιά ψητά
στρωμένα μας προσμένουν.

ΝΙΚ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΑ — ΤΕΤΑΡΤΗ: 11 - 13 μ.
ΤΡΙΤΗ — ΠΕΜΠΤΗ: 6 - 8 μ.μ.

Ο καθαλάρης, με τ' άσπρο του άλογο, είναι από τους λαϊκούς αγίους και το πανηγύρι του, μαζί με τη Λαμπρή, είναι μεγάλο γιορταστικό ξεφάντωμα σε πολλά χωριά. Είναι δεμένος με τον Απρίλη και τη γιορτή του χαίρονται ιδιαίτερα οι κτηνοτρόφοι και γενικά οι βουνίσιοι άνθρωποι. Με τη γιορτή του ξεκινούσε το «ημερολόγιό» τους τα παλιότερα χρόνια. Αυτή τη μέρα, μαζί με το πανηγύρι, έκλειναν συμφωνίες για τη βοσκή των κοπαδιών τους στα θερινά λιβάδια των βουνών. Και ύστερα ξεκινούσαν τα τσελιγκάτα για τα ψηλώματα, αφήνοντας πίσω τα χειμαδιά ως τον Αη - Δημήτρη.

Πολλά χωριά έχουν τον Αη - Γιώργη πολιούχο και προστάτη τους. Γι' αυτό και στήνουν πανηγύρι τρικούβερτο αυτή τη μέρα, όπως στην Αράχωβα κλπ.

Φέτος, αν και ο καιρός ήταν βροχερός και ακατάστατος, οι Καλοσκοπίτες έκαναν το πανηγύρι τους, σε συνδυασμό με τις γιορτές του Πάσχα. Ντόπιοι και άλλοι Κουκουβιστιανοί, που μαζεύτηκαν από τ' αστικά κέντρα, γιόρτασαν πανηγυρικά και αδερφωμένοι το παραδοσιακό Πάσχα. Με χιονόνερο παρακολούθησαν τά 'Αγία Πάθη του Χριστού το Μεγαλοδόμαδο, μέσα στο ζεστό και γνώριμο περιβάλλον της εκκλησίας του χωριού.

Ανήμερα του Πάσχα με δυσκολία έψησαν τ' αρνιά του σε φούρνους, ατομικές ψησταριές, στη στόφα ή και στη γάστρα, για να γιορτάσουν την Ανάσταση, μια και ο καιρός ήταν... χειμωνιάτικος. Όταν η πίστη και η καλοσύνη θερμαίνει την καρδιά, ξεπερνούνται όλα τα εμπόδια.

Στις 23 τ' Απρίλη, αν κι έβρεχε απ' το πρωί, άρχισε η θεία λειτουργία στον Αη - Γιώργη. Όλοι τίμησαν τον πολιούχο του χωριού με την παρουσία τους και προσευχήθηκαν σ' αυτόν, για να έχουν πάντοτε την προστασία του. Ντόπιοι και Αθηναίοι — μέλη του Συνδέσμου μας — καθώς και Λαμιώτες — μέλη του Συλλόγου τους «Άγιος Γεώργιος» — που ήρθαν ειδικά αυτή τη μέρα για την αρτοκλασία — πήραν μέρος στον πανηγυρικό εορτασμό.

Πριν ακόμη τελειώσει η θεία λειτουργία, η βροχή σταμάτησε, λες και ο Άγιος βοήθησε σε τούτο, για να ολοκληρωθεί το πανηγύρι. Όλοι ανταλλάξαν ευχές Αγάπης και αμέσως άρχισε χορός μέσα στο χοροστάσι. Από μέρες το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας είχε φροντίσει να έρθει αυτή τη μέρα λαϊκή ορχήστρα (επικεφαλής της ο Γ. Ξυδιάς, γαμπρός του Κ.Ε. Δαυιήλ). Το κέφι άναψε και στήθηκε τριπλός χορός από άντρες και γυναίκες που κράτησε ως τις 2 το μεσημέρι. Ποιος δε χόρεψε και ποιος δεν ξεφάντωσε τρεις ολόκληρες ώρες, για να φύγουν όλοι μετά στα σπίτια τους ικανοποιημένοι, που είχαν χρόνια να γλεντήσουν τέτοια μέρα στην πλατεία του χωριού. Έτσι, ξαναζωντάνεψε για λίγο η Παράδοση με τους λαϊκούς χορούς.

Ευχόμαστε σ' όλους «Χριστός Ανέστη» και του χρόνου καλύτερα!

Η ΘΛΙΒΕΡΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Είναι σκληρό ν' αναφέρεται κανείς σε θλιβερές επετείους, όπως εκείνη του Πάσχα του 1944, που το χωριό έγινε ολοκαύτωμα, για τον αγώνα του κατά του κατακτητή. Μνημονεύοντας τα περασμένα, επαγρυπνούμε για την Ειρήνη. Λαοί που δεν έχουν μνήμη εθνική, είναι καταδικασμένοι να καθούν. Γι' αυτό δημοσιεύουμε στη συνέχεια ένα ποίημα του τακτικού συνεργάτη μας Γιώργου Χασιακού, γραμμένο με πόνο για κείνη τη φοβερή επέτειο:

ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ

(Καλοσκοπή, 18 Απρίλη 1944)

Πατρίδα μου Καλοσκοπή, χωριό χωριών καμάρι,
ποια μοίρα να σου ζήλεψε την τόση ομορφιά σου
κι ήθελε να σ' εκδικηθεί με τον αφανισμό σου
από το πρόσωπο της γης, απ' τις πλαγιές της Γκιώνας;

Μια νύχτα απριλιάτικη, νύχτα του Πάσχα ήταν,
δυνάμεις τρόμου έφτασαν, για να σε πυροπολήσουν.
Ποια θύελλα τις έφερε πέρα 'πο την Ευρώπη,
ακόμα κι απ' την Αφρική, απ' των ταμ - ταμ τις χώρες;

Οι Ούννοι και οι Αφρικανοί, σαν άλλοι Τεμερλάνοι,
αγριεμένοι όρμησαν και σου 'κοψαν τον ύπνο.
Εβάλλανε σ' ενέργεια μ' όλη τους τη μανία,
τα σκοτεινά τους σχέδια, για να σε καταστρέψουν.

Σε γύμωνσαν, σε ρήμαξαν, σε πότισαν φαριμάκι,
μέσα σ' ελάχιστες στιγμές σε σήσαν απ' το χάρτη,
με κάποια διαβολόσκηνη, «εμπρηστική» τη λέγαν
και «παρανάλωμα πυρός» τα σπίτια σου γενήκαν.

Πατρίδα μου αλύγιστη, χωριό γεμάτο μάγια,
σε ζώσαν φλόγες και καπνοί, γέμισες από βόγγους,
απόμειναν μαύροι σωφοί οι τοίχοι των σπιτιών σου
και συντελέστηκε φοιχτά, τρανός ο χαλασμός σου.

Κλάψαν απαρηγόρητα τα μαύρα τα παιδιά σου
και χύσαν δάκρυα πικρά γύρω στα 'ρείτιά σου,
γύρω απ' τα κατάρματα, τα μισογκρεμισμένα
ντουβάρια, που τα πράσινα κλαδιά τα στεφανώσαν.

Μα συ, περήφανη κυρά, πατρίδα ευλογημένη,
έμεινες ανυπότακτη, δεν έσκιψες κεφάλι
να προσκυνήσεις τον εχθρό, για να σ' εξευτελίσει,
μον' κράτησες πολύ ψηλά της λευτεριάς τη δάδα.

Κι όταν υπάρχουνε πολλές αλύγιστες πατρίδες,
διπλή χαρά οι άνθρωποι νιώθουν στην καρδιά τους
και την ειρήνη απ' τη μια, τη λευτεριά απ' την άλλη,
εξασφαλίζουν οι λαοί πάνω στις γής τα πλάτη.

«Γενέθλια γη»

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

ΠΡΙΝ ΣΑΡΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Στις 18 του Μάρτη (Κυριακή) γιορτάστηκαν τα σαράντα χρόνια από την ίδρυση της ΠΕΕΑ (Κυβέρνησης στην Ελεύθερη Ελλάδα) στο χωριό Βίνιανη της Ευρυτανίας (10.3.1944). Στη γιορτή παραβρέθηκαν και οι Νομάρχες Ευρυτανίας και Φωκίδας. Η

ΕΡΤ-1 έδειξε στιγμιότυπα απ' τη γιορτή, που έγινε στο προαύλιο του σχολείου, εκεί που ορκίστηκαν τα μέλη της Πολιτικής Επιτροπής Εθνικής Απελευθέρωσης (ΠΕΕΑ) κι έδωσαν τον όρκο μπροστά στον ιερούργυντα εφημέριο (εκπρόσωπο της εκκλησίας), στο Στρατηγό Στ. Σαράφη (εκπρόσωπο των ανταρτικών Δυνάμεων) και τον Πρόεδρο της Κοινότητας του χωριού (έδρας της Επιτροπής).

Η Κουκουβίστα θυμάται με συγκίνηση την εποχή εκείνη, που μ' αγωνιστικό παλμό έδωσε πρώτη το παρών στο σκληρό αντιφασιστικό αγώνα του λαού μας.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΗΜΕΡΕΣ...

Στις 8 του Μάρτη γιορτάστηκε η «Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας», με μηνύματα του Πρωθυπουργού και των Αρχηγών των Κομμάτων για την κοινωνική ισότητα των δύο φύλων και για την προσφορά της γυναίκας σ' όλους τους τομείς (κοινωνικό, επιστημονικό, πολιτικό, πολιτιστικό κλπ.).

— Επίσης, στις 21 του Μάρτη γιορτάστηκε στα σχολεία η «Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης» και οι μαθητές έγραψαν ποίημα με θέμα: «Μια Ευρώπη ενωμένη για παγκόσμια Ειρήνη».

— Στις 22 του Μάρτη, ώρα 12 μεσημέρι, έγινε «Παγκόσμια σιγή ενός λεπτού» για την Ειρήνη, με απόφαση της «ΟΥΝΕΣΚΟ», ύστερ' από πρόταση της Υπουργού Πολιτισμού κι Επιστημών της Ελλάδας.

— Στις 23 του Μάρτη γιορτάστηκε η «Παγκόσμια Ημέρα Μετεωρολογίας», που τόσες πολύτιμες υπηρεσίες προσφέρει σήμερα στον άνθρωπο η ΕΜΥ (στα δρομολόγια συγκοινωνιών, στους αγρότες κλπ.).

— Στις 7 του Απρίλη γιορτάστηκε η «Παγκόσμια Ημέρα Υγείας», που τόσο λαχταράει όλος ο κόσμος

Η Ανάσταση

νεα γενία

Επιτυχίες Νέων:

Προσλήφθηκαν στον ΟΣΕ, Κλάδο Εξμετάλλευσης - Κίνησης, κατόπιν εξετάσεων, οι: Νίκος Γ. Κολλύρης και Λεμονής Τσιφιδάκης (γαμπρός Γιώργου Πλατανιά).
Τους ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ - ΥΠΟΤΡΟΦΙΑ

— Ο Βασ. Αναστασόπουλος, τ. δάσκαλος Καλοσκοπής και επιθεωρητής Δημοτ. Εκπαίδευσης στη Βόνιτσα, τοποθετήθηκε Σχολικός Σύμβουλος στην Α' Περιφέρεια Πειραιά.

— Η Μαρία Ε. Παπαγεωργίου - Αγγελή προήχθη στον 3ο βαθμό (Διευθυντή Β') και είναι υποδιευθύντρια στο Ταμείο Αρωγής Τπ. Γεωργιάς.

— Η Ιωάννα Ε. Παπαγεωργίου - Αναστασοπούλου προήχθη στον 4ο βαθμό (Τμημ. Α') και είναι Διευθύντρια στο 3ο Νηπιαγωγείο Δάφνης.

— Ο Χρήστος Ε. Παπαγεωργίου τοποθετήθηκε Οικονομικός Επιθεωρητής στο Αιγινήτειο Νοσοκομείο.

— Ο Σπύρος Χαρ. Κουτρούμπας (εγγονός Ε. Παπαγεωργίου) έλαβε ανιστορική υποτροφία για ανώτερες σπουδές στην Αμερική.

Η «Κουκουβίστα» συγχαίρει θερμά όλους.

ΔΩΡΕΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Ο εκλεκτός συγχωριανός μας επιχειρηματίας Γιάννης Θ. Τσοκάς — Τουριστικές Επιχειρήσεις «ΑΛΚΗΣΤΙΣ Α.Ε.» — δώρησε για τις ανάγκες λειτουργίας του Γραφείου μας μια μεταλλική αρχιερατική και ένα μεταλλικό γραφείο αξίας 20.000 δραχμών στη μνήμη των γονιών του Θεμιστοκλή και Βασιλικής Τσοκά και της γιαγιάς του Γαρυφαλλιάς.

Το Δ.Σ. τον ευχαριστεί θερμά και εύχεται την πράξη του να μιμηθούν και άλλοι φίλοι του Συνδέσμου.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΔΩΡΩΝ

ΓΙΑ ΤΟ ΛΟΧΕΙΟ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

— Κόλλιας Κώστας Ν. — Ποτοποιία (72 φιάλες διαφόρων ποτών)

— Σιαφάκα Ελένη — Ποτοποιία (16 φιάλες διαφόρων ποτών)

— Αφοί Αλεξίου του Ι. (διάφορα)

— Πριόβολος Γιώργος Αρ. (φιάλες ποτών - κουρτίτσες)

— Κουτσουβέλης Πέτρος (12 φιάλες ούισκυ)

— Μηλιώνης Σπύρος (διάφορα)

— Αντωνίου Άννα

— Αυγερινός Νίκος Χαρ. (διάφορα) και άλλα από καταστήματα: Α. Δαυίδου, Α. Παγώνη.

— Κωστόπουλος Λάμπρος - Πειραιά (διάφορα)

— Κωστόπουλος Γιώργος (6 ξενυγάρια παπούτσια)

— Γιουλμπαξιώτη Βάγια (διάφορα)

— Ποδάρας Γιάννης Τρ. (διάφορα)

— Παπαδόπουλος Μιχ. - Καταστήματα υαλινών (διάφορα)

— Φροντιστήριο Αγγλικής: Τσατσαρώνη (φοίτηση από Α' τάξη ως το LOWWER)

— Ε.Β.Ε. Ασφαλιστική Α.Ε. (2 ασφαλίσεις ακινήτων 1 ε-κατομυρίου για 1 χρόνο)

— Ινστιτούτο Αισθητικής: Χρυσ. Φιλοπούλου (2 καθαρισμοί προσώπου)

— Γιώργος Ζαμπούρας (διάφορα ποτά)

Στη διάρκεια του χορού του Συνδέσμου μας ο εκλεκτός φίλος του χωριού κ. Αναστάσιος Σιαφάκας, χρηματιστής, ανακοίνωσε ότι, στον καλύτερο μαθητή ή μαθήτριά της τελευταίας (μεγαλύτερης) τάξης του Δημοτικού Σχολείου του χωριού μας, χαρίζει μια μετοχή της Εθνικής Τράπεζας.

— Βάρδας - Καταστήματα νεωτερισμών - Αιόλου 63 (διάφορα)

— Τσοκάς - καταστήματα παιχνιδιών - Αιόλου 52 (διάφορα)

— Τσοκάς Γιάννης Θ. (φιλοξενία 2 ατόμων για 5 μέρες στο ξενοδοχείο «ΑΛΚΗΣΤΙΣ» - Μύκονο και άλλα δώρα)

— Τσαλίκης Γιώργος - έμπορος (διάφορα)

— Μοσχονάς - καταστήματα οπτικών - Ακαδημίας 100 (3 ζεύγη γυαλιών ηλίου, 5 εκπτώσεις 500 δραχ. κάθε μια)

— Μαλεβίτσης Αθαν. Ν. (διάφορα)

— Καταστήματα Μυτιληναίων - Πειραιώς 58 (διάφορα)

— Τομαράς Γιώργος Ι. (διάφορα)

— Καραγιάννης Αναστ. (διάφορα)

— Μουρούζη Σίσυ (διάφορα)

— Κόλλιας Παν. Γ. (διάφορα είδη από τα καταστήματα: Α) φών Φλωράκη, Σχολών Ω-Γ Σιότροπου, Π. Χαράλαμπίδη και Σια, Ακροπόλ Σούσης - Ελβετός, Α) φοι Κωνστατάτον, Κούσιας, Τριχο - Πι «Γεωζόπουλος», SUZI-Q. LEVERBROT, CEAT TOTRS «ΕΡΜΗΣ»

— Στεφανόπουλος Γ. Κ. - Ηλεκτρονικά - Λαμψάκου 7 (διάφορα)

— Αυγερινός Γιώργος Ν. - Ιωαννίνων 129 - Κολωνός (πουκάμισα)

— Μουστάκα Βούλα (διάφορα)

— Σεφερλής Ι. - Μεσογείων 32 (διάφορα)

— Κωστούρου Αικατ. Ι. (διάφορα)

— Αφοί Π. Χαμηλού - Αδριανουπόλεως 30 (διάφορα)

— Ραπτοπούλου Βούλα (διάφορα)

— ALEGRO (12 φιάλες κρασί)

— Τομαρά Μαίρη (διάφορα)

— Χασιαζός Γιώργος (10 βιβλία)

— Μουτζούρη Σοφία (διάφορα)

— Κονκοντσάκη Μαργαρίτα - Παιδικά είδη - Ιωαννίνων 87

— Τούμπας Κώστας Ι. (18 πιάτα, 20 σαμπουάν, 8 κολόντες, 18 ποτήρια νερού)

— Παπανικολάου Στράτος - Συράκου 20 (διάφορα)

— ΜΑΡΑΙΤ ΕΠΕ - Ομήρου 8 (1 φωτιστικό φθορίου)

— Καλόγηρος Αργ. και Τιδός (διάφορα)

— Οινοποιία «ΒΙΛΙΤΣΑ» Α. Παπαχαλαράμπους - Παιανία (5 κιβώτια κρασιά)

— Χαμηλός Φώτης Ι. (διάφορα)

— Σχολές ΩΜΕΓΑ - Γ. Σιότροπου (έκπτωση 50%) ο για 2 μαθητές, σχ. έτους 1984 - 85).

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΙΤΙΑ

Στις 23 Απρίλη (Δευτέρα του Πάσχα) η Τ.Υ. παρουσίασε ρεπορτάζ της Γιώτας Γαζή για τον πασχαλιάτικο γιορτασμό στη Φωκίδα και ιδιαίτερα από την παραλιακή κωμόπολη Ιτία. Έδειξε εικόνες από το ομαδικό ψήσιμο αρνιών (του παραδοσιακού οβελία) σε λάκκους, κατά μήκος της παραλίας, που ήταν γραφικότερες.

Καιρός είναι πια να έχει κάποια παρουσία και η Φωκίδα από καιρό σε καιρό.

Αναμνήσεις ενός γέροντα απ' τα παλιά

ΜΙΑ ΜΑΚΡΙΝΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΑΙ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΩΝ

Του ΓΙΑΝΝΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ—ΠΡΑΝΤΖΑ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Ε'

Στο Γαλάτσι δεν μείναμε, παρά μόνο δυο ημέρες. Η ελληνική παρουσία ήταν αξιόλογη στην πόλη του Γαλατισιού. Καταστήματα μεγάλα είχαν Έλληνες ιδιοκτήτες, ένα μεγάλο μέρος του εμπορίου θρискόταν στα ελληνικά χέρια. Καθώς κι εκκλησίες και σχολεία της ελληνικής κοινότητας, ήταν με ελληνικές επιγραφές στα στηθαία τους γραμμένες. Παντού άκουγες να μιλούν την ελληνική γλώσσα. Θα σας διηγηθώ δε και ένα περιστατικό που μου συνέβη, συναντώντας, από απλή σύμπτωση, και έναν Κουκουβιστιανό, από πολλά χρόνια κάτοικο Γαλατισιού. Πήγαμε εγώ και ο Θεοχάρης σε ένα καφενείο. Όταν καθήσαμε στο τραπέζι, μας πλησιάζει ένας ηλικιωμένος σερβιτόρος και με καθαρά ελληνικά μας λέει: 'Ωστε είστε από τη Ρούμελη παιδιά παλιολλαδίτες; Εμείς ξαφνιαστήκαμε. Πού μας ήξερε αυτός και μάλιστα, ότι είμαστε και Ρουμελιώτες; Ναι, του είπαμε, από τη Ρούμελη είμαστε, αλλά από που το ξέρεις εσύ; Μα δεν είσατε εδώ πριν από λίγο, μας είπε, και συζητούσαμε μαζί; Τότε καταλάβαμε ότι, πριν από μας στο ίδιο τραπέζι, είχαν καθήσει δυο άλλοι φαντάροι Ρουμελιώτες και κατά την απουσία του έφυγαν αυτοί και καθήσαμε εμείς, γι' αυτό μας μπερδεψε ο γέροντας. 'Όχι, του είπαμε εμείς, τώρα ήρθαμε, αλλά και μεις Ρουμελιώτες είμαστε. Εσύ από πού είσαι; Κι εγώ, παιδιά μου, από τα μέρη της Γραβιάς είμαι, αλλά έχω πολλά χρόνια που έχω φύγει από εκεί, από μικρό παιδί, 16 χρονών, έφυγα από εκείνα τα μέρη και έκτοτε δεν έχω καμιά επαφή με το χωριό μου, ούτε γνωρίζω εάν υπάρχει κανείς από τους δικούς μου στη ζωή. Δηλαδή, μπάρμπα, από πού χωριό της Γραβιάς είσαι; Από την Κουκουβίστα, παιδιά μου, τήν ξέρετε που είναι; Μα, μπάρμπα και μεις Κουκουβιστιανοί είμαστε, πώς σας λένε εσάς; Στου γέρου τα μάτια άστραψαν φλόγες. Σηκώθηκε όρθιος και μας αγκάλιασε. Αφού έμεινε για λίγο σιωπηλός συνέχισε, εγώ παιδιά μου λέγουμε ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΤΣΟΣ. Η συγκίνηση του γέρου ήταν πράγματι μεγάλη, σιγότρεμαν τα χέρια του και τα χείλη του. Η παρουσία μας του έφερε στη μνήμη τα παιδικά του βιώματα και σαν αποσθολωμένος καθόταν και μας κοίταζε, χωρίς να μιλά. Στη μικρή διακοπή, που έκανε ο γέρος και μας κοιτούσε, μου ήρθε στη μνήμη και το εξής: 'Όταν ήμουν μικρό παιδί και κάναμε καμιά ζημιά, η μάνα μου, μαζί με τις άλλες κατάρες, που έλεγε, μας έλεγε και αυτό: «'Αϊντε πιδάκι μ' τ' μπρουκουπή τ' Κουστή τ' Λιτς' θα κάν' σ'» Για την εποχή εκείνη, η αντίληψη του κόσμου ήταν ότι, όποιος νέος ξενιτευόταν για καλύτερη τύχη, αλλά ξεχνούσε πίσω τους δικούς του και δεν τους έστελνε χρήματα, εθεω-

ρείτο άσωτος και αποτυχημένος στη ζωή του. Ε ρε μάνα! Αυτός είναι ο Κουστής τ' Λιτς', είπα, που μούλεγες... Να που τον συνάντησα στο Γαλάτσι της Ρουμανίας. Βουνό με βουνό δε σμίγει σ' αυτό τον κόσμο. Διακόπτοντας τη σιωπή του του λέω: Και ποιόν είχες γείτονα μπάρμπα στο χωριό; — Είχα το Γιώργο τον Τριανταφύλλου παιδί μου. Ε, μπάρμπα, εγώ είμαι εγγονός του γείτονά σου και λέγομαι Γιάννης Τριανταφύλλου. Ο γέρος τά χε χαμένα από την απροσδόκητη συνάντηση. Μας κέρασε. Μας είπε, ότι, από τότε που έφυγε πιτσιρίκος, δεν είχε καμιά επαφή, ούτε με γράμμα με τους δικούς του στο χωριό, ούτε γνώριζε ποιος από τους δικούς του ζει και ποιούς συγγενείς έχει. Συγκινημένος ο γέροντας μας παρακάλεσε: Παιδιά μου, όταν πάτε με το καλό στο χωριό, να μεταφέρετε τα χαιρετίσματά μου σε όποιον από τους συγγενείς μου ζει ακόμη. Δυστυχώς και αυτή η υπόσχεση από μέρους μας προς τον γέροντα δεν πραγματοποιήθηκε, όπως υπολογίζαμε σύντομα. Εγώ μετά από δυο χρόνια πήγα στο χωριό, με θαρύ τραύμα στο χέρι, ο δε Θεοχάρης δεν είχε την τύχη να ξαναεπιστρέψει.

Με την αυγή της δεύτερης μέρας επιβιβασθήκαμε σ' ένα ελληνικό καράβι και αφήνοντας πίσω μας την πόλη του Γαλατισιού, πλέαμε τον επιβλητικό Δούναδη ποταμό με προορισμό τη Μαύρη Θάλασσα. Το ταξίδι μας διὰ μέσου του Δούναδη ήταν ένα όνειρο από σπάνιες ομορφιές. Πανύψηλα δένδρα από τίς όχθες του ρίχναν τα κλαδιά τους μες τα νερά του, και η ανοιξιάτικη φύση οργιάζε από την λουλουδιασμένη θλάστηση. Εκκτοντάδες υδρόβια πουλιά, από αγριόπαπιες μέχρι πελαργούς, φοβισμένα από το πέρασμα του πλοίου, πετούσαν με έναν ασυνήθιστο θόρυβο.

Σιωπηλοί και ακίνητοι, ακουμπισμένοι στα κάγκελα του καταστρώματος, απολαμβάναμε τις σπάνιες ομορφιές της διαδρομής. Ένα αρωματισμένο αεράκι μας φυσούσε και μας ανάγκαζε να σηκώνουμε όλο και πιο ψηλά το γιαντάκι από τη χλαίνη μας. Τις απογευματινές ώρες το καράβι μας μπήκε στα θαλασσινά νερά της Μαύρης Θάλασσας.

Η θάλασσα μας δέχτηκε σχετικά ήρεμη, παρά τους φόβους μας μην επαναληφθούν τα γεγονότα της θαλασσοταραχής του Φλεβάρη. Κάτι τέτοιο δεν συναντήσαμε. Μια ευχάριστη γεύση από πατρίδα μας έδωσε το ίδιο το πλοίο, νομίζαμε ότι πατάμε χώμα ελληνικό, 'Όλα μας φαίνονταν όμορφα, που επιστρέφαμε στους δικούς μας στα χωριά μας. Οι φοβερές ημέρες που περάσαμε θα μέναν για πάντα αξέχαστες στη μνήμη μας. Στο καράβι όμως μάθαμε από τους ναύτες και ένα δυσάρεστο νέο που μας ήταν άγνωστο μέχρι στιγμής, ότι ελληνικά στρατεύματα κατά τον χρόνο της απουσίας μας αποβιβάσθηκαν στη Σμύρνη της Μ. Ασίας, και ότι ένα καινούργιο πολεμικό μέτωπο άνοιξε

εκεί με τους Τούρκους. Η δυσάρεστη αυτή είδηση μας έβαλε σε νέες σκέψεις και αμφιβολίες για το τι μας περιμένει στην επιστροφή μας. Παρ' όλες τις διαδόσεις και τις συζητήσεις, που γινόντουσαν μεταξύ των φαντάρων για τα καινούργια νέα, όλοι προσπαθούσαμε ν' αποβάλουμε από τη σκέψη μας κάθε κακή προαίσθηση και να δίνουμε κουράγιο στους εαυτούς μας, ότι όλα θα πάνε καλά, με την επιστροφή μας.

Πρωινό, 9 η ώρα, στον ορίζοντα βλέπουμε πάλι την Κωνσταντινούπολη. Το καράβι μας πλεύρισε στο λιμάνι κι έριξε τις άγκυρες. Κατέβασαν θάρκες και δόθηκε άδεια, όσοι επιθυμούν να κατέβουν και να επισκεφθούν την πόλη και τ' αξιοθέατά της.

Από το κατάντρομα του καραβιού η πόλη φάνταζε στα μάτια μας με τα καταπράσινα πάρκα της, τους ανθισμένους κήπους και το όμορφο ακρογιάλι της, σαν καρποστάλ φωτογραφία, αντάξια της μεγάλης της φήμης για μας τους Έλληνες. Στο πρώτο μας ταξίδι αυτές οι ομορφιές δεν υπήρχαν τότε. Την πόλη και την γύρω περιοχή τα σκέπαζε ο συννεφιασμένος και γκριζός χειμωνιάτικος ουρανός του Φλεβάρη. Η μεγάλη όμως κούραση, ψυχική και σωματική, από την πολύμηνη περιπέτεια δεν μας άφησε καμιά διάθεση, για αναψυχή και περιήγηση. Ελάχιστοι κατέβηκαν και κάμαν μια γρήγορη ξενάγηση στην Αγία-Σοφία και στην πόλη. Η επιθυμία όλων μας ήταν, όσο γινόταν πύ γρήγορα, η άφιξή μας στην Ελλάδα, στα χωριά μας, στους δικούς μας. Το απόγευμα, το καράβι σήκωσε ξανά τις άγκυρες και αναχώρησε για τη θάλασσα του Αιγαίου. Όσο πλησιάζαμε στην ελληνική θάλασσα, στον ελληνικό αέρα, μιά περίεργη σιγουριά και ασφάλεια μας πλημμύριζε, σαν τ' α κλωσσόπουλα που, κάτω από τις φτερούγες της μάνας κότας, αισθάνονται απόλυτη ασφάλεια, έτσι και μεις, ξεκομμένοι μακριά από την πατρίδα μας, αισθανόμασταν εντελώς χαμένοι και τώρα ξανά στην αγκαλιά της θριακόμασταν, πάλι υπό την προστασία της και αποχτούσαμε πάλι το θάρος για τη ζωή. Οι συζητήσεις όλων μας γινόντουσαν γύρω από το ποιο λιμάνι έχει αποφασισθεί να μας ξεμπαρκάρουν. Τα λιμάνια της Στυλίδας και της Χαλκίδας ήταν τα πιο κοντινά στα χωριά μας και οι ελπίδες μας για ξεμπαρκάρισμα σ' αυτά φτερούγιζαν γύρω από τις επιθυμίες μας.

Περάσαμε το νησί της Λήμνου καί με σχετικά ήρεμη θάλασσα πλέαμε προς νότο. Ακουμπισμένοι στις σιδεριές του καταστρώματος, αγναντεύαμε την απεραντοσύνη της θάλασσας και το γρήγορο και παιχνιδιάρικο τρέξιμό τ' α πλαινά του πλοίου μερικών δελφινιών.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΔΙΑΚΟΠΤΕΤΑΙ

Μια περίεργη ησυχία επικρατούσε στο πολυάνθρωπο κουρασμένο φορτίο του καραβιού. Νάτανε η νοσταλγία της επιστροφής το πολύωρο θαλασσινό ταξίδι μας ή η διαίσθηση κάποιου προμηνύματος; Ίσως όλα μαζί. Την ησυχία διέκοψε το καμπανάκι του πλοίου και οι φωνές των αξιωματικών: Όλοι οι άντρες να συγκεντρωθούν στο κατάντρομα, γιατί θα μιλήσει ο Διοικητής του Συντάγματος. Χωρίς να δείχνουν κανέ-

να ιδιαίτερο ενδιαφέρον, για την αναγγελλόμενη ομιλία, οι φαντάροι συγκεντρώθηκαν στο κατάντρομα του πλοίου, με την ελπίδα ότι λόγω του τέλους του ταξιδιού ο Διοικητής θα τους έστειλε τις ευχαριστίες της Διοίκησης του Σώματος, για τις θυσίες και ταλαιπωρίες που υπέστημεν στην άδοξη και φρικτή αυτή εκστρατεία. Πράγματι η ομιλία του Διοικητού μας άρχισε με τα κολακευτικά λόγια για τον ηρωισμό των ανδρών του Συντάγματος μας, όπου, παρά τις στερήσεις που περάσαμε και τις κακουχίες σε μια αφιλόξενη χώρα, εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά από την πατρίδα μας, κρατήσαμε ακέρια μέσα μας την ανθρωπινή συναδέλφωση και αλληλεγγύη στις πιο κρίσιμες στιγμές της ύπαρξής μας. Για το λόγο αυτό η Διοίκηση του Σώματος απονέμει στον καθένα μετάλλιο και περγαμινή, με την υπογραφή του Διοικητού στρατηγού Νίδερ, σε ένδειξη ευγνωμοσύνης από την πατρίδα, ανδρείας και ηρωισμού.

Η εξαγγελία της απόφασης για την απονομή μεταλλίου (ας σημειωθεί μας δόθηκε μετά από ένα χρόνο), άφησε σε όλους ένα πικρό σαρκαστικό χαμόγελο. Πολλοί το σχολίασαν πειράζοντας τους διπλανούς τους, ότι με το μετάλλιο, επιστρέφοντας στο χωριό τους, σίγουρα θα διπλασιασθεί η προίκα που θα πάρουν, όταν θα παντρευτούν. Η ομιλία όμως αντί να τελειώσει με ευχές για την επιστροφή στα σπίτια μας και καλή αντάμωση με τους δικούς μας, ξεστράτισε με επιδειξιότητα και αναφέρθηκε σε σκλαβωμένους Έλληνες, που ζητάνε τη βοήθειά μας. Την υποχρέωση αυτή ανέλαβε το έθνος μας για τη σωτηρία και την ένωση αυτών των αδελφών μας με την μητέρα Ελλάδα. Κατά την απουσία μας από τη χώρα μας, συνέχισε, τα ελληνικά στρατεύματα κατέλαβαν τα παράλια της Μ. Ασίας, όπου οι κάτοικοι είναι Έλληνες και τσ ενσωμάτωσαν με την μητέρα Ελλάδα.

Για το λόγο αυτό έχουμε λάθει διαταγή να αποβιβασθούμε κι εμείς στη Σμύρνη της Μ. Ασίας, για να βοηθήσουμε εκεί στην εδραίωση της τάξης και μετά, πολύ σύντομα, θα πάρουμε απολυτήρια για τα σπίτια μας.

Τα τελευταία λόγια του Διοικητή μας έπεσαν σαν κεραυνός στο πλήθος των Ευζώνων του καταστρώματος. Μια βουθαμάρα απλώθηκε σε όλο το κατάντρομα, λες και κάτι ξεριζώθηκε μέσα από την ψυχή μας, τα πάντα μας κτέρρευσαν, η νοσταλγία της επιστροφής στα χωριά μας και στους δικούς μας, τα όνειρά μας σταμάτησαν όλα εδώ.

Παρ' ότι η ομιλία κράτησε πάνω από μισή ώρα, ακόμη κανείς μας δεν πρόσχε πλέον τον ομιλητή, ούτε θυμάται τίποτε από τα λεγόμενα. Σιωπηλοί και σκεπτικοί μονολογούσαμε για τα νέα που ακούσαμε. Όχι επιστροφή, από τη μια εκστρατεία στην άλλη, κυνηγώντας το θάνατο από τη μιά χώρα στην άλλη, χωρίς καν να ρωτηθούμε αν και μεις συμφωνούμε με τις αποφάσεις αυτές των κυβερνήσεων. Μοιάζαμε σαν τα άγρια θηρία που τα έχουν κλείσει στα σιδερένια κλουβιά του τσίρκου, παρά τη θέλησή τους και σε κοιτάνε απελπισμένα, όταν εσύ τα περιεργάζεσαι, χωρίς να μπορούν να εκδηλώσουν τη δύναμή τους και από την απελπισία τους και την στενοχώρια τους θέλουν να βρυχηθούν. Θέλαμε και μεις όλοι μαζί να φωνάξου-

ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΝ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο Δημήτριος και η Ολυμπία Χαμηλού —στην Αμερική— απόχτησαν αγοράκι. Να τους ζήσει.

— Ο Ταξιάρχης και η Βιβή Κυριαζή απόχτησαν το δεύτερο κοριτσάκι. Να τους ζήσει.

Ο Δημήτρης και η Μαρία Τσιαμπά (κόρη Θαν. Ραπτόπουλου) απόχτησαν αγοράκι. Να τους ζήσει.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η Γιώτα Ευθ. Σκουρτιά και ο Βασ. Τριανταφυλλίδης αρραβωνιάστηκαν στη Θεσσαλονίκη. Τούς συγχαίρουμε και τους ευχόμαστε γρήγορα στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

— Παντρεύτηκαν στις 28.4.84 ο Αλέκος Αθ. Μώρης με την Αννούσα Γεωργούλα στη Μητρόπολη Λαμίας.

Να ζήσουν ευτυχισμένοι.

— Παντρεύτηκαν στις 28.4.84 ο Γιώργος Αλ. Πλατανιάς με τη Μαρία Ρούπα, στον Ι. Ναό «Κοίμηση της Θεοτόκου» Παλατιανής (Ν. Λιόσια).

Να ζήσουν ευτυχισμένοι.

Εκείνοι που έφυγαν

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ι. ΧΑΣΙΑΚΟΣ (1907 - 1984)

Στις 19 Φλεβάρη πέθανε ο ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ι. ΧΑΣΙΑΚΟΣ, σε ηλικία 77 χρόνων και κηδεύτηκε στο Α' Νεκροταφείο.

Την κηδεία του παρακολούθησε πλήθος κόσμου και το Δ. Σ. του Συνδέσμου. Στον τάφο του κατατέθηκαν πολλά στεφάνια από συγγενείς και φίλους. Το νεκρό αποχαιρέτησε εκ μέρους του Συνδέσμου ο Γιώργος Χασιακός και τόνισε την προσφορά του Γρηγόρη ως μέλους της Εξελεγκτικής Επιτροπής του Συνδέσμου για πολλά χρόνια και τακτικού συνεργάτη του Δελτίου «Η Κουκουβίστα».

Επίσης τον αποχαιρέτησε ο συνάδελφός του Κ. Κότσα-

λης, ανάτηρος αξιωματικός σε π.δ., με τα εξής λόγια:

Αγαπητέ και αξέχαστη Φίλε μας Γρηγόρη,
Με θλίψη, λύπη και ανείπωτη στενοχώρια, εμείς όλοι,

με, με όλη τη δύναμη της φωνής μας, να ακουστούμε ως τα παράλια της Ρούμελης: «Αφήστε μας ελεύθερους να πάμε στους δικούς μας, στα χωριά μας».

Αλλά, τη φωνή μας την έπνιγε ένας κόμπος στο λαιμό μας, που δυσκόλευε και την αναπνοή μας ακόμη.

Εδώ τερματίζεται η άδοξη και γεμάτη ντροπή εκστρατεία στη Ρουσία, που είχε σαν αποτέλεσμα να μείνουν για πάντα φύλακες στον ουκρανικό κάμπο 352 νεκροί και να τραυματιστούν 657 παλικάρια. Από τώρα και μετά αρχίζει για μας ένα νέο κεφάλαιο της ιστορίας των νεανικών μας χρόνων. Η εκστρατεία της Μ. Ασίας, που χρειάζονται πάρα πολλές σελίδες για να γραφεί. Θέλησα να περιγράψω την εκστρατεία στη Ρουσία, γιατί από όλους τους Κουκουβιστιανούς, που έλαβαν μέρος σε αυτή, είμαι ο μόνος επιζών.

Και κάτι άλλο ακόμη, για όλες τις εκστρατείες και τους πολέμους, που έγιναν μέχρι σήμερα από Έλληνες, έχουν γραφεί πάρα πολλά και ο κόσμος έχει ακούσει και διαβάσει, και γνωρίζει με λεπτομέρεια τα γεγονότα της κάθε περιόδου. Για την εκστρατεία όμως στη Ρουσία πάρα πολύ λίγα έχουν γραφεί και πολύ λιγότερα έχουν ειπωθεί. Τό ίδιο το κράτος προσπάθησε με κάθε τρόπο να λησμονηθεί σαν

εκστρατεία λάθους, και ντροπής. Πολλοί λίγοι από τους νεώτερους γνωρίζουν, ότι ελληνικά στρατεύματα πολέμησαν στην Ουκρανία εναντίον των επαναστατημένων μπολσεβίκων. Τα σχολικά βιβλία είναι γεμάτα από αναγνώσματα ηρωισμού των πολέμων του 1912, της Μικράς Ασίας, του Αλβανικού έπους. Για την εκστρατεία στη Ρουσία κανένα ανάγνωσμα δεν αναφέρθηκε ποτέ.

Γράφτηκε ποτέ πουθενά πόσοι Έλληνες έμειναν για πάντα εκεί και τί κακουχίες τράθηξαν αυτοί που επέζησαν; Άκρα σιωπή, λες και δεν συνέβη τίποτε. Στη σιωπή και στη λήθη προσπάθησαν οι ιθύνοντες να καλύψουν την ενοχή τους για το χαμό εκατοντάδων Ελληνοπαίδων, που γι' αυτούς, ο πόλεμος, που τους έστειλαν να κάνουν, δεν είχε κανένα νόημα, κανένα ιδανικό. Πιστεύω όμως, ότι η ιστορία δεν ξεχνά και δεν θα γράφει μόνο έπη και θρύλους, αλλά και τις μαύρες σελίδες στην πορεία του έθνους μας. Κι εμείς οι επιζώντες και φέροντες στη μνήμη το φορτίο τέτοιων σελίδων, έχουμε υποχρέωση κάποτε να τα διηγούμαστε. Είμαστε ακόμη η ζωντανή ιστορία των τότε γεγονότων.

Νά, γιατί θέλησα να περιγράψω μια άγνωστη σε πολλούς ελληνική εκστρατεία. Νομίζω ότι, όσο με βοήθησε η γεροντική μνήμη μου και η δύναμη της αγράμματης πέννας μου, προσέφερα ένα ιστορικό βοήθημα σε πολλούς νεώτερους.

ΓΙΑΝΝΗΣ Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ (Πράντζας)

ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΔΕΙΧΝΕΙ
ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

όσοι σε γνωρίσαμε από κοντά, στεκομαστε σήμερα εδώ μπροστά σε σένα, για να σου πούμε το τελευταίο «χαίρε».

Προσωπικά εγώ ο φίλος σου και συμπατριώτης θα ήθελα να σου πω, ότι υπήρξες ένας ωραίος και σωστός άνθρωπος, ευγενικός, στοργικός, φίλος σπάνιος και άριστος οικογενειάρχης.

Στάθηκες αξιοπρεπής και άφογα περήφανος σαν την αγέρωχη Γκιώνα που από μικρός αγνάντευες στον τόπο που γεννήθηκες, στην Καλοσκοπή της Παρνασσίδας και πήρες και αφομοιώσες όλες τις ευγενικές και ωραίες παραδόσεις της Ρούμελης, την ειλικρίνεια, την ευθύτητα, τον αγνό πατριωτισμό, αρετές που κράτησες ακέρειες ως το τέλος της ζωής σου.

Αν στον οικογενειακό σου και επαγγελματικό βίο, σαν ανώτερος υπάλληλος της Εθνικής Τράπεζας, στάθηκες υποδειγματικός και απόλυτα ολοκληρωμένος άνθρωπος κι έδωσες όλες τις δυνάμεις σου για το καλύτερο, στο βωμό της Πατρίδας έδωσες πολύ αίμα, γιατί οι σφαίρες των Γερμανών σε κατέστησαν ανάπηρο Αξιωματικό Πολέμου.

Ήταν μια προσωπική σου μεγάλη θυσία, που δεν την παρουσιάζες προς τα έξω από μετριοφροσύνη και όμως τα στήθια σου ήτανε διάτρητα από σφαίρες.

Αγαπητέ Γρηγόρη,

Όλοι οι συγγενείς και φίλοι σου, όλοι όσοι σε γνώρισαν, θα διατηρούμε νωπές πάντοτε τις αναμνήσεις από σένα, γιατί άνθρωποι σαν και σένα δεν ξεχνιούνται εύκολα.

Ευχόμαστε σήμερα η γη της Αττικής, που θα σε σκεπάσει να είναι ανάλαφρη και η παρηγοριά από το Θεό για την αγαπημένη σου οικογένεια να είναι παντοτινή.

Καλό σου ταξίδι, φίλε μας Γρηγόρη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Κ. ΒΛΑΧΟΣ (1936 - 1984)

Πέθανε στις 10 Απρίλη 1984, σε ηλικία 48 χρόνων και κηδεύτηκε την επομένη το αλησμόνητο παιδί της Κουκουβίστας ΤΑΚΗΣ Κ. ΒΛΑΧΟΣ, αξιωματικός της Πολεμικής Αεροπορίας. Τη νεκρώσιμη ακολουθία, που έψαλαν στην Κοίμηση της Θεοτόκου (Παναγίτσα) Ν. Φιλοθέης και την κηδεία του στο νεκροταφείο Βριλλησίων παρακολούθησαν πολλοί συγγενείς, φίλοι και συνάδελφοί του. Τιμητικό απόσπασμα από αεροπόρους τον συνόδευσε στην τελευταία κατοικία του. Η μπάντα της Αεροπορίας έπαιζε πένθιμο

εμβατήριο κατά τη μεταφορά του τυλιγμένου με τη γαλανόλευκη σημαία φερέτρου. Άντρες του αποσπάσματος αποχαιρέτησαν το νεκρό συνάδελφό τους με τρεις μπαταρίες πυροβολισμών, τη στιγμή που κατέβαζαν το φέρετρο στον τάφο, για να τον τιμήσουν και κατατέθηκαν πολλά στεφάνια. Μια βουδή θλίψη έσφιξε όλων τις καρδιές.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου παραβρέθηκε με θλίψη στην κηδεία του παλλικαριού της Κουκουβίστας, που χάθηκε πρόωρα, αφήνοντας πίσω του εκκρεμότητες στην οικονόγιά του και στην Αεροπορία.

Μετά τη νεκρώσιμη ακολουθία αποχαιρέτησαν το νεκρό ο αδελφός του Αλέκος, με πολλή οδύνη και ο συμμαθητής του, φίλος και συγγενής του Βαγγέλης Τσιρώνης, αναφερόμενος στις δύσκολες συνθήκες ζωής των παιδικών τους

χρόνων, που «μοιράστηκαν της φτώχειας το πικρό ψωμί», για να τελειώσει με στερήσεις το Γυμνάσιο και να σταδιοδρομήσει αργότερα στην Πολεμική Αεροπορία ως Αξιωματικός.

Επίσης αποχαιρέτησε το νεκρό συνάδελφό του της Αεροπορίας με τα εξής λόγια:

Αλησμόνητε και αξέχαστε συνάδελφε και φίλε Παναγιώτη,

Μοίρα σκληρή, Μοίρα κακή μας έφερε εδώ όλους τους συμμαθητές, συναδέλφους, συγγενείς και φίλους, για να σε κατευοδώσουμε στην τελευταία σου κατοικία και να σου πούμε το στερνό αντίο.

Το θλιβερό άγγελμα μας αναστάτωσε όλους σε σημείο, που να μη μπορούμε ακόμη να το πιστέψουμε.

Δεν μπορούμε να σε φανταστούμε αυτή τη στιγμή μπροστά μας ανήμπορο να μας ατενίσεις. Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τη γαλήνια κι ευγενική μορφή σου, τον καλοπροαίρετο χαρακτήρα σου, την ευθυκρισία σου και την προσπάθεια που κατέβαλες πάντοτε για να βρίσκεσαι στην πρωτοπορία, με βάση και ηθικό έρισμα τη λογική, το δίκαιο και τη δίψα σου για διάκριση κι επαγγελματική τελείωση.

Μπροστά στη σκληρή πραγματικότητα ο νους μας γύρισε στην αφετηρία μας, όταν παιδόπουλα ακόμη, αναζητώντας καλύτερη τύχη βρεθήκαμε στη Σχολή, που μας άνωρσε και μας παρέδωσε στην Αεροπορία για να προσφέρουμε και τον εαυτό μας ακόμη. Δεν είναι τούτο υπερβολή. Είναι η πικρή αλήθεια.

Φίλε Παναγιώτη,

Μπορεί να μην έπεσες στο πεδίο της μάχης, έπεσες, όμως, εκτελώντας το υπηρεσιακό καθήκον. Έπεσες στις επάλξεις για μια καλύτερη Αεροπορία. Όπου και αν κλήθηκες να προσφέρεις τις υπηρεσίες σου, ανταποκρίθηκες κατά τον καλύτερο τρόπο.

Ιδιαίτερα διακρίθηκες ως Διοικητής Μοίρας.

Όλοι όσοι υπηρέτησαν μαζί σου, διατηρούν και θα διατηρούν ζωνή την ανάμνηση της καλοσύνης και της πραότητάς σου, αλλά και της δυναμικής παρουσίας σου.

Δεν διακρίθηκες, όμως, μόνο ως Αξιωματικός, κατόρθωσες μαζί με τα υπηρεσιακά σου καθήκοντα να είσαι και εξαίρετος οικογενειάρχης.

Αν οι συνάδελφοι είμαστε αυτή τη στιγμή συντετριμμένοι και απαρρηγόρητοι, τι θα μπορούσε να πει κανένας για την οικογένειά σου, τη σύζυγό σου, τα δυό σου δαστάρια, που έχασαν ό,τι πολυτιμότερο είχαν, που έχασαν το παν.

Αλησμόνητε συνάδελφε και φίλε,

Προέμποντάς σε στην τελευταία σου κατοικία, ευχόμαστε στον Πανάγαθο Θεό να σε κρίνει σύμφωνα με τα έργα σου και να σε δεχθεί μεταξύ των δικαίων.

Ας εναι ελαφρό το χώμα, που θα σε σκεπάσει.

Αιωνία σου η μνήμη!

ΒΑΣ. ΣΤΡΑΤΟΓΙΑΝΝΑΚΟΣ
Σμηναγός

ΠΕΝΘΗ

— Πέθανε στις 12.4.84 η ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΕΥΘΥΜ. ΤΟΥΜΠΑ, ετών 89 και κηδεύτηκε στην Καλοσκοπή. Θερμά συλλυπητήρια στους δικούς της.

— Πέθανε στις 13.4.84 η ΑΡΧΟΝΤΩ Ι. ΜΑΘΑΙΟΥ (το γένος Πασαλή), ετών 75 και κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο Αγ. Αναργύρων Αττικής. Θερμά συλλυπητήρια στους δικούς της.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελείωσαν στις μέρες που πέρασαν τα μνημόσυνα:
— Γρηγόρη Ι. Χασιακού, 40ήμερο, στο Α' Νεκροταφείο (24.3.1984).
— Βασίλη Ν. Κολλύρη, ετήσιο, στην Καλοσκοπή (8.4.1984).
Αιωνία τους η μνήμη!

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ

ΤΟΥ Α' ΤΟΜΟΥ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ

Όσοι έχουν όλα τα τεύχη του Δελτίου «Η Κουκουβίστα» (1 - 40), μπορούν να τα βιβλιοδετήσουν στο Βιβλιοδετείο Πρ. Ι. Ελεξιάδη, Σόλωνος 92, δεσμευόμενο δρχ. 500, πανόδετο δρχ. 400.
Από το τεύχος 41 άρχισε ο νέος (Β' τόμος).

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ο Κ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ

Ο κύριος Επιθεωρητής πήγε αποβραδís στο χωριό, και όπως ήταν επόμενο διανυκτέρευσε στο σπίτι του δασκάλου.

Εκείνος, για να αναπαυθεί καλύτερα ο προϊστάμενός του, του παραχώρησε το κρεβάτι του. Κι όπως ήταν κουρασμένος ο Επιθεωρητής από το μακρινό ταξίδι του, έπεσε από νωρίς να ξεκουραστεί. Αφού ο επισκέπτης αποκοιμήθηκε, νυσταγμένος κι ο δάσκαλος, αλλάζοντας αυτή τη φορά τακτική, ξάπλωσε και κείνος στο άλλο δωμάτιο του σπιτιού. Διαβάζοντας την εφημερίδα του, τον πήρε κι αυτόν ο ύπνος.

Μια όμορφη γειτόνισσα, της οποίας ο άντρας απουσίαζε στην ξενιτιά, είχε αναλάβει να «περιποιείται» τον εργένη δάσκαλο.

Όταν μαγείρευε καλό φαγητό, η καλοσυνάτη γυναίκα, πήγαινε και κανένα πιάτο στο δάσκαλο, που ζούσε μόνος.

Εκείνο το μοιραίο βράδυ έσφαξε μια κότα, και χωρίς να ξέρει, ότι έχει μουσαφίρη, τον Επιθεωρητή, μόλις κατέβασε την κοτόσουπα από την φωτιά, γέμισε μια μικρή κατσαρόλα και την πήγε στο σπίτι του. Απόρησε όμως σαν είδε το δωμάτιό του σκοτεινό.

Ανοίγοντας χωρίς δισταγμούς, με το κλειδί που της είχε δώσει, μπήκε μέσα και κατευθύνθηκε στο κρεβάτι του δασκάλου, που κοιμόταν κείνο το βράδυ ο Επιθεωρητής. Αφήνοντας χάρω, μπροστά στο κρεβάτι του, την κατσαρόλα με την ζεστή σούπα έβαλε το χέρι της κάτω από τις κουβέρτες του και του γαργάλησε τα πόδια, χαριτολογώντας όπως συνήθιζε «κούκου - κούκου». Ο Επιθεωρητής, ξαφνιασμένος από την απροσδόκητη εκείνη ενόχληση, πετάχτηκε επάνω φωνάζοντας. Με τον ανασηκωμό του, όμως, πάτησε την κατσαρόλα, την αναποδογύρισε, χύνοντας την καυτή σούπα στο πάτωμα και ζεμάτισε τις πατούσες του. Αγανακτισμένος ο κύριος Επιθεωρητής, ουρλιάζοντας από το κάψιμο των ποδιών του, τάβαλε με τον καημένο τον δάσκαλο, που λαχταρισμένος έσπευσε προς βοήθειά του. Ενώ η άμοιρη γυναίκα τρομοκρατημένη έγινε άφαντη!

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ΕΝΤΥΠΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

- ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΡΑΨΙΤΗΣ (Μελέτη), Αλέκου Βασιλείου Αθήνα, 1984. Παρουσιάζει το ιστορικό έργο του Β. Κραψίτη, που συλλοφόρησε σε τρία βιβλία του για το Σούλι και τους Σουλιώτες και το κρίνει σε βάθος. Σελ. 112.
- ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ, Κων. Φλώρου (Περαστικού), Λαμία, 1984. Είναι ογκώδες έργο και περιέχει εντυπώσεις από ταξίδια στον ελλαδικό χώρο και στο εξωτερικό, έμμετρα και πεζογραφήματα. Σελ. 320.
- ΦΘΙΩΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ (Λαμιακές σελίδες) τριμηνιαία έκδοση, τ. 26, Αθήνα Γενάρης 84. Δ' ντής - Εκδότης Λευτ. Κορέλης. Περιοδικό υψηλού πνευματικού επιπέδου πανελληνίας ακτινοβολίας, με θέματα απ' τη λογοτεχνία, λαογραφία, ιστορία, πολιτική, τέχνη και ζωή.
- ΓΑΡΔΙΚΙΩΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, τριμηνιαία έκδοση, τ. 29, Αθήνα Γενάρης '84, με Δ' ντή - Εκδότη τον Α. Κορέλη. Περιοδικό άρτιο, με πλούσια τοπικά θέματα από την ιστορία, λαογραφία κλπ. του χωριού Γαρδικιά και άλλα γενικότερα απ' τη Φθιώτιδα. Θεσμιά συγχρητήρια στον εκδότη - φωτισμένο δάσκαλο για τη σημαντική πνευματική προσφορά του, με τα δυο περιοδικά.
- ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ, Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1984. Εφημερίδα που εκδίδει ο Προοδευτικός Σύλλογος Καστελλιωτών, με έδρα την Αθήνα. Ασχολείται με τα προβλήματα του χωριού και των Καστελλιωτών. Αξιόπαινος ο αγώνας τους για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος από την καταστροφή που δημιουργεί καθημερινά η εξόρυξη του βωξίτη. Σ' αυτό το φύλλο συνεργάζονται: Νίκος Ασ. Μακρής, Γ. Χ. Χαλατσάς, Γ. Χασιακός, Λούλα Κωνσταντινίδου.
- ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ, Εφημ. πνευματικού προβληματισμού και σύγχρονης σκέψης. Εκδότης - Διευθυντής: Αλ. Βασιλείου. Αρ. φύλλον 1, Γενάρης - Μάρτης 1984, Αθήνα.
Ο Σύνδεσμός μας συγχαίρει κι ευχαριστεί για την παρουσίαση από τις στήλες της του Δελτίου «Η Κουκουβίστα».
- Ο ΛΙΩΝ ΤΗΣ ΙΤΕΑΣ, Απρίλης 1984. Εκδότης - Δ' ντής Ηλ. Λύτρας. Εφημερίδα ποικίλου περιεχομένου, που αγωνίζεται για τα καυτά προβλήματα της Ιτέας και της περιοχής της (τουρισμός, ελαιοπαραγωγή κ.ά.)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΖΕΤΑΙ

ΕΚΔΡΟΜΗ

Από Αθήνα - Καστοριά - Πρέσπες - Φλώρινα - επιστροφή.

Από 25.5.84, ημέρα Παρασκευή το απόγευμα και επιστροφή 27.5.84, ημέρα Κυριακή το βράδυ.

Δηλώσεις μέχρι τις 15.5.84, με σειρά προτεραιότητας.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ στις ώρες λειτουργίας του Γραφείου.

ΟΣΟΙ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

	Δοχ.		
— Χαράλαμπος Νικ. του Παν.	500	— Σαίτης Λουκάς και Γιώργος του Σπ. (Καναδάς)	
— Ανώνυμος	1.200	στη μνήμη της γιαγιάς τους Μαρίας Σαίτη ...	800
— Μοσχοπούλου Νίτσα	400	— Βλάχος Αλέκος του Κ., στη μνήμη του αδελφού	
— Χαμηλός Φώτιος του Ι.	1.000	του Τάκη	2.000
— Βάρσος Θεμ.	400	— Χαράλαμπος Παναγ. του Ν. στη μνήμη του	
— Κόλλιας Οδ. του Ν. (Αμερική)	500	κουμπάρου του Δημ. Ε. Κόλλια	2.000
— Ματθαίου Νικ. του Γ. (Αμερική)	500	— Μώρη Αργυρώ στη μνήμη του συζύγου της Νίκου	500
— Αχλαδάς Νικ. (Πτολεμαίδα)	1.500	— Βλάχου - Παντελίδου Γεωργία στη μνήμη των	
— Κυρίτση - Σκούφου Μαρία	1.000	γονέων της	2.000
— Κάλης Αρτέμης (Γραβιά)	1.000	— Κωστούρου - Κουφού Χρυσούλα στη μνήμη των	
— Τζανέτος Νάσος του Ι. (Πάτρα)	1.000	γονέων της Αγγελή και Αικατερίνης	1.000
— Τζανέτος Γ. του Ι. (Πάτρα)	1.000	— Κουφός Γεώργιος του Λ. στη μνήμη των γονέων	
— Αλεξίου Αγαπητός του Ι.	2.000	του Λεωνίδα - Βάγιας και του αδελφού του	
— Κεραμίδας Κώστας του Ι. (Λειβαδιά)	2.000	Θανάση	1.500
— Αυγερινού - Παπαδοπούλου Μαρία	1.000	— Κωστούρου - Κουφού Χρυσούλα στη μνήμη της	
— Αυγερινού - Βόσσου Ελένη	500	γιαγιάς της Χρυσούλας	500
— Αυγερινός Νίκος	300	— Δανήλ Παναγ. του Περ. στη μνήμη των γονέων	
— Τομαράς Φώτιος του Ι. (Βόλος)	1.000	του Περικλή - Αικατερίνης	500
— Κόλλια Κούλα του Ζαχαρία	2.000	— Αναγνώστου Ανδρ. στη μνήμη του πεθερού του	
— Παπαταξιάρχου Ευθ. του Ιω.	3.500	Ευθ. Τούμπα	1.000
— Πασαλής Αντώνης του Χαρ.	400	— Ντάσιου Αλίκη και Βούλα στη μνήμη του θείου	
— Χασιακού - Κάντια Πόπη	1.000	τους Αντώνη Σφετσωρή	1.000
— Τομαράς Γεώργιος του Ηλ. (Λαμία)	300	— Χασιακού Νάσα του Νίκου στη μνήμη του κουνιά-	
— Ζήκας Νικ. (Λαμία)	500	δου της Γρηγόρη	3.000
— Μαρκούση Ιωάννα	500	— Μαλεβίτση - Βασιλοπούλου Σούλα στη μνήμη του	
— Μαρκούσης Κωνσταντίνος	500	πατέρα της Χαράλαμπου	500
— Μώρης Κώστας	1.000	— Χασιακού - Κάντια Πόπη στη μνήμη του αδελ-	
— Μπουκουβάλας Ιω. του Δ. (Θεσσαλονίκη)	1.000	φού της Γρηγόρη	1.500
— Μπουκουβάλας Δημ. του Ι. (Θεσσαλονίκη) ..	500	— Κόλλια Μαρίτσα του Γ. στη μνήμη του Γρηγόρη	
— Τσίγας Κώστας του Ε. (Καλοσκοπή)	500	Χασιακού	2.000
— Χαμηλός Δημ. του Γ. (Αμερική)	1.000	— Αντωνίου Ελευθερία στη μνήμη του συζύγου της	
— Χαμηλού - Σαίτη Έφη του Σ. (Καναδάς)	1.000	Κώστα	2.000
— Βασ. Ευ. Τσιρώνης (Αμερική)	5.000	— Χασιακού Φρώσω στη μνήμη του συζύγου της	
— Μώρης Παναγιώτης	3.000	Γρηγόρη	10.000
— Χριστίδη Παναγιώτα του Χαρ., στη μνήμη του		— Τσιαμπά Μαρία στη μνήμη της αδελφής της Γε-	
συζύγου της Χαράλαμπου	1.000	ωργίας Ραπτοπούλου - Θειακού	1.000

ΣΤΟΝ ΤΑΚΗ ΜΑΣ

Κλαίνε τα άψυχα φτερά,
κλαίει η Τανάγρα όλη,
κλαίει η Αεροπορία μας
σε όλη την Ελλάδα.

Ο Σμηναγός μας πέταξε,
ο ΒΛΑΧΟΣ ο λεβέντης,
ο Σταυραετός της Ρούμελης,
της Γκιώνας το καμάρι.

Εκεί ψηλά π' ανέβηκες,
όλοι θα σε θυμούνται,
γιατ' ήσουν άξιο παιδί,
αγαπητός σε όλους!

ΑΛΕΚΟΣ Κ. ΒΛΑΧΟΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

— ΠΑΝΑΓ. ΠΕΡ. ΔΑΝΙΗΛ: Πήραμε το γράμμα σου
κι ευχαριστούμε θερμά για την ενίσχυση.

— ΣΤΑΛΟΓΟ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙ-
ΟΣ»: Πήραμε το από 15.2.84 έγγραφό σας. Ελπίζουμε στην
ειλικρινή συνεργασία σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

Βιοτέχνης Υποκαμίσων — Πιτζαμών κλπ.

(Έτοιμα και Παραγγελία)

Οδός Ιωαννίνων 129 — ΚΟΛΩΝΟΣ

Τηλ.: 51.22.987

Μεταφορές από και προς Καλοσκοπή ΑΡΙΣΤ. ΜΙΛΤ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Αυτοκ) στής

Τηλ. 0265 - 91.543 (Καλοσκοπή)

51.22.987 (Ιωαννίνων 129 - Κολωνός)

(Κατ) μα Γ. Ν. Αυγερινού

ΠΟΥΛΜΑΝ «ΝΤΟΥΜΑΣ»

οδός Τζώρτζ 4 - Πλ. Κάνιγγος

Τηλ. 36.21.066

Διοργανώνει εκδρομές
ΑΘΗΝΑ - ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ
κάθε Σαββατοκύριακο